

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia I.II - Cod. Ettenheim-Münster 290

[S.l.], [Anfang 18. Jahrh.]

Caput 3tium

[urn:nbn:de:bsz:31-130078](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130078)

De nego m^o. I^o p^o q^oen p^ou^o f^o et u^o l^o r^o s^o
e^o u^o l^o r^o s^o e^o a^o l^o r^o s^o s^o e^o q^o e^o r^o a^o l^o r^o s^o
et s^o p^o n^o t^o a^o r^o e^o i^o.

Capitulum.

3° Num^o.

De Libertate.

Constat lib^o r^o l^o l^o e^o s^o p^o r^o p^o i^o e^o m^o
e^o p^o p^o i^o e^o m^o l^o n^o g^o e^o p^o r^o p^o i^o e^o m^o o^o s^o a^o l^o l^o r^o s^o m^o r^o a^o l^o i^o s^o,
quare de hac agendum a^o u^o r^o a^o b^o e^o.

Articulus primus.

De nomine et uarijs acceptioibus
lib^o r^o t^o i^o s^o.

U^o i^o p^o i^o s^o. lib^o r^o t^o a^o s^o e^o q^o u^o a^o lib^o r^o e^o m^o d^o u^o i^o a^o r^o s^o i^o s^o
s^o p^o p^o e^o a^o t^o q^o u^o a^o d^o a^o m^o i^o n^o u^o i^o l^o l^o a^o m^o, a^o u^o i^o n^o i^o l^o l^o o^o, e^o i^o n^o p^o a^o d^o i^o n^o e^o t^o o^o, n^o e^o e^o t^o o^o
u^o n^o d^o e^o s^o d^o u^o p^o l^o e^o x^o e^o i^o b^o e^o r^o t^o a^o s^o, q^o u^o o^o d^o u^o p^o l^o e^o x^o e^o i^o n^o u^o i^o l^o l^o o^o, p^o p^o r^o i^o a^o s^o p^o e^o e^o s^o
u^o i^o a^o s^o e^o s^o.

2da libertas animi, est in necessitate à curijs et negotijs. Et a acceptis et ualde in propria.

3ta. libertas uicilis, seu independentia, et est in necessitate à seruitute et dominio alterius.

4ta. Libertas moralis seu ab obligatione est in necessitate à iuribus legis aut uoti, seu potestas agendi quod uis sine peccato.

5ta. Libertas equi liberi, seu libertas à praua uoluntate, et est in necessitate à peccatione in malum, quam praua uoluntas induit.

6ta. Libertas glorio, et est in necessitate à morte, miseria, infirmitate etc. quae est in beatis.

7ma. Libertas grae, et est in necessitate à peccato, et peccatione in illud, quod fuit in Adamo inuoluntate.

8ta. Libertas ratione, libertas, spontaneitas, complacentia, et est in necessitate à coactione et uoluntate ab alijs uoluntate, quae uoluntate potest cum necessitate antecedenti, et absoluta.

facit et ualde
si uis ratione

in propria
moralis

acceptis

de uoluntate
potestatem
potestatem

et reperitur in beatis.

¶ *9na*. Libertas à necessitate, seu libertas voluntatis, indifferentia arbitrij, et electionis, est immunitas à determinatione ad unum, ut visus agens est indifferens ad eligendum utrum libet. et hæc est libertas perfectissima realis et simpliciter dicta.

¶ *10da*. Libertas realis hominis non requiritur, ut in altera parte.

Secundo. Libertas naturalis hominis non requirit
 immunitatem a fornicatione, mendacio, peccato et ceteris viciis morali.
 quia haec aduersus deum sunt hominis, cuius naturam sapienter in se
 esse constitutam. Id requirit immunitatem tantum a coactione, tan-
 tum a necessitate physica, alioquin non differret a libertate brutorum,
 quae nobis vivere a sufficiat ad agendum moraliter, quamuis
 ea genti sit heresitica.

Secundo tertio. Libertas a coactione, et libertas
 a necessitate differunt maxime in tribus, nempe prior conuenit
 a hominibus cum brutis, quae natura sponte agunt, et a coactione
 posterior conuenit a hominibus cum deo et angelis, qui in multis
 et indifferentes ad abstrahendum. 2do. Voluntas quatenus
 libera a coactione de agere naturale, et natura, ab eo quatenus
 libera a necessitate a agere liberum et morale, ac principium
 electionis, de quo natura, et liberum arbitrium. Tertio.

Voluntas quod operatur de ex priora libertate de sponte
 et volens velle operari: quando ex posteriori, de
 finitum agere libere, et ex libero arbitrio.

Secundo quarto. Libertas a necessitate seu in diffi-
 cultate, alia est generis dubiorum, alia generis certis.

habe, pro libe
 electionis
 a, si magis
 lib. et libe
 ab dote

lib. homin. an

Libertas gtra ditionis seu exercitij e ea, p quam volentes
positis obus ad agendam requisitis pot actu ponere,
et ponere: puta anare et n anare. De gtra ditione
qui aduerset, inter actum et n actum. De exercitij, quia
p eam uolentes pro ex vult suam indifferentiam, reponit
in in oi actu libero.

Libertas gtra rieltis seu specificatiois e ea p quam
vults positis obus ad agendam requisitis pot ponere in
idem obum actus gtrarios et spia diversos: am v. g.
anorem et odium: et hinc nomen san pat; hoc n reponit
in oi actu libero, adeoq; fac ita libertas indifferentia
exerceri pot.

Porius libertas indifferentia spectari pot in
actu ino et in actu 2do. Libertas in actu ino e pot,
vults agendi et n agendi, seu ipa potentia indifferens
ad agendum aut n agendum hoc e idem. Libertas in
actu 2do e ipa exercitiam hatis potentia,
seu determinans actualis ad actum et n actum, ad hunc
e idem actum liberum.

Quo. 3to. Libertas hois de liberum
orpitrium, e quia partim consistit in volente et

in Libero, partem in electa ut in radice, ad quod significandum
 haec duo nomina querebantur: & quia hoc libere
 orpitraly hic est nunc se agendum, si ut possit idem orpi-
 brian sequi & rejicere, et ita quodlibet senatorum regi ex-
 igenti data dicantur libere, quia rex potest ab illis recedere,
 & denique si novum nomen sua electionis quo est quare orpit-
 rian quoddam quo unum pro alio amplius innot.

De Libertate Liberalis.

De titulo secundus.

Principia innot.

in aliqua indifferentia con-
 sistere: indifferentia autem in genere est id quo res habet ab-
 sit determinata ad unum potius quam ad aliud.

Complexa est, in actu ino, et in actu ado.

Indifferentia in actu ino. repugnat determinati in
 actu ino. Nam hanc non determinat in actu ado.
 quod si non opponitur, sed supponitur eam et proficit, non sit
 exercitium illius.

Secundum Principia indifferentia in

acta ino ^{et} p^{er} d^{et} g^{it}, imo passiva, obiectiva,
et activa. Indifferentia passiva è capacitas re-
cipiendi hanc l^{icet} formam aut actum: sic forma è
indifferens ad hanc l^{icet} formam; in differentia
obiectiva è in obiecto principium ut appetit^{us} et fugi-
t^{us}, seu è representabilitas cum radicibus boni et mali,
ut visus sic appetit amabile, et odio haberi p^{er} se,
sic odibile ut p^{er} se erari. Hanc habet et bonum
creatum, ut pote limitatum et mixtum, arde nec
famine amabile, ne famine odibile est.

Indifferentia activa duplex è, altera negativa,
quod è capacitas ab omni actu, altera positiva, quod
è indeterminate potestas seu potestas ponendi
actum, et non actum: et hoc includit duo, nempe
negativam, quod è invaritas à respectu seu de-
terminacione antecedente ad unum, et oram positivam
quod è indeterminate sui non reprobata aliunde
determinacione. potestas hoc modo indifferens è
ita quod possibilis omnibus ad agendum proquo itis p^{er}
agere et non agere, hoc l^{icet} est.

Item Principium. Ad agendum libere requi-
 ratur, saltem 4. usq. in unum q. p. potentia. 2. dicitur.
 obiectum indifferens circa q. d. p. p. agere, id est neutrum
 bono et malo. Item. cogitatio est indifferens talis obiecti
 id est respectus boni et mali. 4. te. Con eam fieri
 potest in indifferens ad utrum libet.

Item Principium. Agens liberum habet domi-
 nium sui actus, quem pro arbitrio potest ponere in:
 et p. hoc coloris potest: / nobilior est agere
 necessario, ff. in capax est meriti et demeriti, nec
 laudis, et vituperii et: q. actus illi est in p. b. b. b.
 q. d. n. querit agenti necessario, unde n. laudis iusta
 brutorum, nec vituperandi acta stultorum.

Conclusiones.

Deo imo. Ad liberum naalem est p. p. p.
 indifferentia p. p. p.

Obly. secundum oes p. p. p. p. p. p.
 agens liberum habet dominium sui actus, quo

necessario, etiam, atque potentia respicitur in
differentia non habet dominium sui actus, ergo talis
potentia non est libera: et igitur libertas non consistit
in illa in differentia sola.

Obj. 1°. Si agens nolit operari, non est in
potestate facientis recipere aliquam formam et actum,
si n. agens operari vellet, et potens sit dispositio,
non est in huius potestate recipere aliquam formam et
actum, neque non potest resistere agenti nisi per aliquem actum,
adeoque iam est principium actuum et non respiciunt tunc.

Conformiter imo. Mater inanimata, lignum et
caetera huiusmodi sunt libera.

Obj. 2°. Habent indifferentiam respiciunt ad
plures formas ergo est.

2do Quod non est liberum, quia non habet talem indiff.
creantiam.

Quod 2do. Indifferentia obliqua requiritur
in sequitur ad libertatem.

ima pars Obj. ad libertatem necesse est actum

si proponi debet, ab voluntate spiritus illud appetere in
appetere, & hoc est indifferentia obediens, ergo est.

Obj. maj. Quia si obediens non representat indifferentiam,
non erit potentia eliciendi circa illud actus diversos, ergo
non libertas. hinc bonum, pro bonum purum, et malum
purum necessitant voluntatem.

Obj. 2da pars. Stante indifferentia obediens
voluntas potest non esse libera. ergo haec indifferentia non sufficit
ad libertatem.

Obj. antea. Stante illa potest notari non esse deum
sui actus. v. g. si spiritus l. negat illi conuictum suum suum
& aliquam qualitatem in primis, qua ad unam partem
determinat. bene non volens non potest per objectum deo,
ponere de suo acta effectus non erit deum illius.

Confirmat. Hic obediens libertatis hostes non
negant indifferentiam obediens ergo est.

Quo 3tio. Libertas proprie est semper deum
operari in illa a necessitate potest
ambue derti.

¶ 2° imo. Auctoritate multiplici. inā i
scriptura, q̄ p̄cip̄m libellum expliat p̄ uin
elutianā et indifferentian q̄ resp̄ illen sin p̄leis
excludit. sic Deuteronomij cap. 33. Moyses
sic alloquit̄ iudeos. Tertres hodie inuoco celum
et terram, quod p̄posuerim uobis uitam et
mortem benedictionem et maledictionem, elige
ergo uitam, ut et tu uiuas, et diligas Deum
Deum terram. et Josue cap. 24. eosdem
sic alloquit̄. Si uultis malum uobis uide,
seru uos. Si uero seruiatis, optio uobis datur,
eligit̄ hodie quod placet.

¶ Secunda auctoritas est. summorum P̄
Pontificum Pij Quinti, Gregorij noni
3^{ij}, Urbani 8ⁱ. qui ab̄s q̄ aprobante uniuersa
ecclesia damnauerunt has p̄p̄os Michaelis Baii,
quod uoluntarie fit em̄ si necessarius fiat, liberum
fit. et sola uolentia seu coactione pugnat
libertati hōis nati.
3^{ia} auctoritas ē, sanctorum Petri.

quorum oia in iuror et S. Hieronimus l. 2. gra
 fornicationem. ubi necessitas, nec damnatio, nec corona
 e. id e nec meritum nec de meritum, adeoq nec libertas.
 A S. Augustinus l. 3. de libero arbitrio cap.
 imo. nulla culpa inquit deprehendi potest, ubi nra ne-
 cessitasq dominat est.

Ista auctoritas e S. Thome et Theologim
 oium post diuinum Thomam, qui liberum arbitrium
 definiunt non electivum. nam in parte qertiore
 83 articulo 3. pponit inquit liberi arbitrij est
 electio, ex hoc n libere dicimur, qd pponit unum
 recipere alio recusato est. et in 2da qertiore
 13ta. articulo 2do. in his, inquit, qd est positus de,
 terminata ad unum, electio locum n habet. unde pbat
 idem non querere brutis.

Ista auctoritas e ptilorum oiam post Arden,
 qui hoc passim tradit e supponit: et ideo negavit
 seum libere agere, quia putavit iam agere ex
 necessitate nra quam nra sponte. ergo sponte agere
 et agere libere apud Arden n est idem.

1ta. autoritas. addi potest quod ex,
periculis communis hominum qui in his quod libere agunt,
et omittunt, nullam ex periculis necessitatem, et
sibi consilij et dominij quod habent in suis actibus.
Denique nunquam dicant semper libere fieri, quod sit
cum necessitate antecedenti.

Probatur 2do simpliciter ratiōe.
1ma. A gens liberorum habet dominium sui actus; et
stante necessitate simpliciter antecedenti, non manet dominium
actus, ergo est.

Obij. m. Quia non potest de actu deo ponere
ut nulli id eadem ponere et impetire per arbitrium.

2da. Libertas est principium meriti et do-
meriti et necessitas antecedens hoc est ratio meriti
et demeriti, ergo est libertas.

Obij. m. Ex communi hominum sensu, qui
et male facta et necessitate excusant, nec male
facta laude digna versant, si omitti aut aliter
fieri non potuerunt.

Confirmatur. Quia alioqui potentia

libera n̄ differet à necessaria, utraq̄ n̄ est determinata
ad unum in actu ino, nec p̄bet n̄ agere tali modo
in talibus circumstantiis.

Quo 4to. Essentialia libertatis consistit in differentia, ut
in indifferentia activa, positiva, & negativa. *positio oibus ad
agendum requisitis*

Q. 2. An eo posita e essentialia libertatis, qd̄
conuenit ei et soli libertati, ergo et potentiam liberam
*positio oibus ad
agendum requisitis
hoc e idem.*

Respondetur à necessaria: d̄ talis e indifferentia activa,
& negativa, ergo e ipsa essentialia libertatis.

Mag. gratias. Q. 2. n̄: p̄ hoc potentia
libera det qd̄ e necessaria, quod necessaria positis
oibus ad agenda requisitis n̄ p̄bet n̄ agere, libera
v. p̄bet agere et n̄ agere: nec n̄ aliud assignari pot.
d̄ hoc habet p̄ indifferentiam activam & negativam, qd̄
e potentia agendi et n̄ agendi positis oibus ad
agenda requisitis. ergo et;

Confirmatur. Quid e essentialia rei qd̄ e in
in re: d̄ indifferentia activa e inam in libertate
ergo et;

§ 82. no. Quia hoc potentiam ino gerit
inco libero, et ino detinquit à necessaria et ex illa
habet, oes libertatis proprietates, et doctum in suo
actus, nisi determinatissima sui ab intelo, rão veriti
et deneciti. ex his collige.

Corollariam.

Libertas bene definitur potentia agendi et n' agendi
positio oibus ad agendum requisitis. De ino potest
et à principia sua actualitatis. De 2do agendi et
n' agendi, p' quod spectat, indifferentia activa, ni
cuius agens liberum pot se ipso ponere actum et ab
abstinere. De 3tio positio oibus requisitis, neminem
ex parte abeti actus et rão inco. Deficitur
en potest completa et expedita ad utram libet,
p' lo completa spectat positio oium requisitorum.
p' lo expedita tenetio oium impedimentorum.
et breuius ad huc potestas agendi sic respicitur.

Soluentur Objectiones.

Quosant contra rão p'p'iam soluentur comodiis
sic ut p'p'iam, ideo q'nt gl'ra etiam.

Obij. jmo. Implet indifferentia activa, ergo n̄ e
 sp̄ia lib̄it̄is.

De Prob̄ actus. Implet aliqd̄ indifferens ē det̄m̄t̄a
 sui. d̄ tale est indifferens activae. ergo est.

Prob̄ n̄j. Quid ē indifferens det̄m̄t̄a d̄ ab actus. q̄.

De nego actus. ad sp̄adem d̄t̄o. Quid ē indifferens passivae con.
 passivae con. det̄m̄t̄a a ab agente ip̄i actus, q̄d ē in
 indifferens activae nego actus.

Haec n̄ sententia d̄t̄a n̄ ex se talia aliunde d̄t̄a
 al̄ cor̄at̄ de q̄o.

Involabit jmo. Quon̄ n̄ p̄t̄ ē indifferens ad d̄,
 lib̄um ip̄ actus ab actus. q̄o si volens ē indifferens ad actum
 n̄ p̄t̄ ē det̄m̄t̄a ab actus.

De Prob̄ actus. Non p̄t̄ ē indifferens ad det̄m̄t̄a
 in actus jmo con. act. et det̄m̄t̄a in actus 2do nego actus
 et d̄t̄o p̄t̄ q̄o.

Volens igit̄ ē intere indifferens in actus uno q̄o h̄t̄
 vim agendi et n̄ agendi, et sic nullo modo ē det̄m̄t̄a. eadem
 h̄t̄ ē intere det̄m̄t̄a in actus 2do q̄o se ipsum movet et

libere determinat ad agendum.

Quartabis 2to. Ois indiffia intra tota dicitur
f aliquam eam notiam et debentem, et notus n' e talis cae.
ergo n' p' aius indiffia tota p' ipsam.

De 2to q' maj. ois indiffia passiva cor. maj. activa
nego maj. Causa n' activa indifferens se ipsam de non
actu rediit ad actum, de otio transit in actum, ab act
phelus.

Quartabis 3to. Cum notus de n' agente
sit agens naturalis. In naturali n' e nisi ab alio, go sit agens
ab alio et non a se.

De 3to q' maj. naturali n' e nisi ab alio facte l' potius
p' aliud cor. maj. n' e ab alio efficienter nego maj. et
equam.

Notus q' dicitur naturalis facte p' suam actum ab ipso
realiter dicitur, efficienter vero naturalis a se ipso,
go se ipsam naturalis transiit a n' actu ad actum.

Quartabis 4to. Ut notus se ipsam rediit
ad actum dicitur habere se duas potias ad actum oppositos,
In notus n' p' ias habere, ergo C.

Res. Quibz. mo. Actus oppositi n' p'part' a se, ergo
nec potia ad illos, q' ut se h'bt actus ad actum, it' po-
tentia ad potentiam.

Res. N' ego mo. Sicut n' potia libera e' virtute duplex
ab dicta, e. ad p'prietatem nego ygam. Nisi n' re pugnat
potia p'prietatis, h. e' potentia ponendi se duos actus,
n' re pugnat h' p'prietatis, h. e' potentia q' sit virtute
duplex: ratio e' q' p' potentiam p'prietatis idem moueret se
duobus modis oppositis, et in idem obiectum tenderet
duobus modis in se re pugnantibus. Ratio 2da e' q' n'
re pugnat eadem potia ponere ino inuicem amorem, et 2do
odium, inuicem uelut ad ferum diuisum utm.

ad p'prietatem respondeo ino p' inuicem. Ut se h'bt p'prietatis
ad diff' erum, ita potia ab utraq' id p'prietatis n' p' ponere eam
diff' erum, ergo et.

Res. 2do. p'prietatis. utra h'bt que ad alia qua con. quod
ora nego. Quia una eademq' potentia ferri p' ad
plura obiecta p'prietatis diuersa, et p' modos tendendi diuersos.
Idem in actus n' p'.

Obijciunt 2do. Quando inuicem indiff' actua,

in nihil libertas, ergo indignitas aliena non est essentia libertatis

Præterea autem. habens sine boni sine mali minuat in
dignitatem alienam, nec in minuat libertatem.

De nego autem. ad præcedens. Præterea autem. minuat
indignitatem præcedens cor. quæ rectius magis inclinat
in unam partem quam in aliam, unde solent dici libertas.
minuat indignitatem electiois nego. rectas et per habitibus
atque non uti, illis obsequi et resistere pro ut vult, unde non
minuat rectam libertatem arbitrij, quæ per orbitat operari in
sola indignitas electiois.

Obijerit etiam. Si rectas habet indignitatem alienam
isam habet et antequam agit, et cum agit, et postquam agit,
nil horum dici potest. ergo est.

Præterea enim. non inueniunt, quia non potest agere antequam agit, in
secundum, quia dum agit non potest non agere. non est tamen. quia cum
agit, ad non est amplius in eius potestate, quod nunquam habet
indignitatem alienam.

De nego enim. Et dico rectas habere in dignitatem alienam
in actu ino antequam agit, quia tunc habet potestatem expeditam
agendi et non agendi.

agendi et n̄ agenti pro instanti sequenti: h̄bre in acta
2do seu idem exorere, q̄do acta agit, q̄a tunc se libere
detinēt ad agendum.

Ad p̄basen. Delq̄o 2dam partem. Non p̄t̄ agere
q̄sequenter et in terra composito con. actus. antea et
in terra d̄ciso nego actus.

Articulus 3us.
De Existētia Libertatis.
Principia.

¶ Primum. Constat hominem in statu innocentie seu nature
integre habuisse perfectam libertatem indistinctam in
solum a coactione, id est a necessitate. Cum q̄ hoc aperte
docet S. scriptura, cum q̄ libertas arbitrij ē donū
naturale; dona en̄ naturalia in illo statu fuerunt integra:
et in hoc nobis un̄ fertur una ratiō h̄retici
contra Senecam magum.

¶ 2um. Constat hominem nunc a libertate a coactione.

et hoc nemo hereticorum negavit ut quoniam, cum facta est, periculis et mendacis negari non potest. Hinc qui magis ex se. Quibus libertatem hinc gratia hereticos propter negantur idigendi et de libertate a revere simpliciter de libertate.

Item. Corrupta est reuera moralis gratia ante in destruere libertatem electionis, et arbitrii, cum re, linguaque moti potestatem eligendi, utram partem voluerit, quam vis non sine difficultate. Ergo controversia cum hereticis eo recedit, utram hoc in generali statu non lapsa et a Christo reparata sit libertas a revere simpliciter.

Item. Datur enim ratio in hoc per se in motu et demeriti, cum quo ad actus naturales, quibus laudem et vituperationem, mercedem et poenam naturales promittuntur, cum quo ad supernales quibus positivis eternam beatitudinem sperantur, et omnibus reus sunt eterna damnationis.

Hoc passim docent. scilicet littera, et quibus, quibus videlicet, et in hoc in nobiscum fertur passimari, nulli igitur passimari motum nostram delinere ante, et ad bonam a gratia efficiant, quoniam solum agnoscat: et

ad naturam p concupiscentiam in nobis dominantes libertatis.

Vnde sup e Un liberos spontaneis, cum rati iustitias
delectionis hoo tractus ex propria utilitate sic obtem perat
supiditli e grae, ut oia revertore n ppit, qd multos
orig tes pbare nitily lib. 6. p. vltim de graa tri c. 6.

Conclusio. Jico hoo in hoc ababa. nra
la pro hab naturam libertatem indipta inura n Un a
coactioe, d en a rante simpli.

Ordo apertio contra Calvinum et luthoran
Marickos et eorum sequaces pfortun contra hareticos
horum Lpnam, qd Baiari et Janseniani daly auctoritate
multiplici.

Ima e. s. Scriptura Genes. c. 4. ficut furs ad Cain
non ne si bene egeris recipies s. morden / si an male in
statim in foribus ptn adit s. id e para pto debita /
sub te oit appellas laus, qd felicit ad ptn ppendo,
et la domus domiraboris illus. Fide 3. Euleo,
iortici dr de ipso, qui possit brans gradi et n e brans,
gressus facere mala, et non fecit.

Zta auctoritas. Concilij Trident. hbli contra
Lutheram et Calceiram, qd doventan pascero, p pta
ad ani pncippe in hōe librtē indistia; cuius contrariet
definit p pōne b. c. 4. et idoran doctriam ut horeticū
dannot carone 4. hōc aliter. si quō dixerit librtē
hōis arbitrium a deo motum et exatitū non
p pōit disp ex hōe si uelit, anathema sit, et carone
3. si qd dixerit librtē hōis arbitrium post ad
pōm an ipsū, et extitū, anathema sit.

Rō dent jmo. Notam ē qd dicit consiliū pō. librtē
- arbitrium p pōe disp extōe grāe si uelit, et affirmant
im pōble ē ut uelit, adeo qd ut disp extiat.

Resoluitur responsio: Quia hoc ē eandem pōle
qd defenōe uoluit hōm p pōe disp extōe grāe si uelit,
et p pōe uelle, seu ad hoc hōm librtē indistia. alioq
uic dōpō et plare ridicula, si qd de finit alioq
pōble ex hypothōe im pōble; qd pōde uel fin pōe im pōble.
quā dicit hō p pōe ore nandū, si uelit qd, et qd
pō p pōe, aut mori si uelit, qd ut ab arda.

De verbis S^{cti}. h^{oc} p^{ro}pe d^{is}p^{er}tere g^{ra}ti^am in s^{er}va dⁱvis^o
s^{er}va dⁱvis^o g^{ra}ti^am, n^{on} a^ut in s^{er}va c^om^{po}sⁱto.

Corbra e. Cor silium manifeste loquit^{ur} de s^{er}va c^om^{po}sⁱto,
posⁱto, nec hereticis rogabant nos^{tra} p^{ro}pe d^{is}p^{er}tere in
s^{er}va dⁱvis^o, si in hoc dⁱci p^ot^{est}; nam quomodo p^ot^{est} g^{ra}ti^am ab,
ij^{er}re, q^ui g^{ra}ti^am n^{on} h^{ab}et.

T^{er}tia auctoritas e famorum B. Q. B^{er}ij 13, Gregorij
13 q^ui d^{am}nat^{ur} supra re lator Baij p^{ro}pos^{it}o, Urbani 8.
q^ui eandem d^{am}nat^{ur}em g^{ra}ti^am n^{on} h^{ab}et, et Cornelij Janserij lib^{er}u^m
cui titulus e augustinus p^{ro} d^{am}nat^{ur}e s^{er}va dⁱvis^o.

Iⁿ p^{ro}pos^{it}o Janserij 10, Alexandri 7. qui hanc Janserij
p^{ro}pos^{it}o iⁿter 13 f^{av}ores n^{on} n^{on} h^{ab}et. Ad m^{er}endum et
d^{am}nat^{ur}em in r^{el}ig^{io}sa l^oq^uo n^{on} r^{eg}u^lat^{ur} in h^{is} lib^{er}is
e n^{on} n^{on} h^{ab}et, e s^uff^{ic}it lib^{er}is e c^ons^{er}va.

In s^{er}va Janserij ab hereticis d^{am}nat^{ur}is, q^uos auct^{or}it^{as}
est Alexander 8 et Bulla seu g^{ra}ti^am n^{on} h^{ab}et est ab uni,
n^{on} n^{on} h^{ab}et catholica r^{em}ov^{er}at^{ur} s^{er}va dⁱvis^o est, unde s^{er}va
n^{on} n^{on} h^{ab}et iⁿter g^{ra}ti^am n^{on} h^{ab}et est de fide.

H^{oc} a^ut. e s^{er}va. quos magno numero citat
B^{er}ij an^o n^{on} h^{ab}et lib. 3. de lib^{er}is or^{bi}bus. s^uff^{ic}it h^{is} auct^{or}it^{as}
aug^ustⁱⁿus quo gl^ori^os^us Janserius cum Calvino. si a^ut h^{ab}et

libro de fide contra manichaeos c. 100, quod non elaret et huius
de precepta dare ei sui laborum non est, quod precipit, scilicet, et
iniquum est damnare eum, cui non fuit potestas iuxta complere.
Et hoc iniquitas et iniquitates miseri non est quod fecerit ad scribendum,
id quod verum est, nisi est divina precepta dare, et nos libera se
nostris. Item probat alibi passim S. doctor.

Ita autem est S. Thomas. quod non conclusionem
laesit et supponit. unum verbum apporo. S. dicendum, inquit,
questione 6. de malo: quod quidam posuerunt, quod nos eler
hinc ex necessitate mouerit ad aliquid egendum, ne tunc ponatur quod
necessitas mouerit cogere: non est enim ratio in uoluntate, id id
solum, cuius precipit et est. Hoc autem opinio est haec
haeretica, loquitur in ratione uoluntatis et demerit in humanis actibus.
Est enim uicioranda inter extrinsecos plura operios, quia non solum
gratias fidei, id est, subiectis oia precipit plura morales.
Si autem aliquid non sit liberum nobis, id ex necessitate mouerit ad uol,
enim uoluntate de liberis, et hoc habet, preceptum, perditionem
et uisum. hoc oia S. Thomas, quia et praeceptum
sequitur oia theologi orthodoxi.

Ita autem est Aristoteles. quam gratias ad uisum ei
hinc liberatum ab oia necessitate inuenit. Unde doctrinam eius

queram cum q̄ eorum p̄cipuum hōs p̄tulerit, et dicit, p̄cedit eos
 fieri et n̄ fieri p̄p̄e, et in sua em̄ nara eē ut fiant l̄n̄ fiant;
 q̄oniam ip̄e q̄ras ē ut sicut l̄n̄ fiant. Cūm an̄ ibidem uocab̄
 à quo p̄cipuum ē notat, uel uoluntatē, uel dicitur, n̄ q̄ à uoluntate
 l̄ n̄ à fortuna infert, d̄ q̄oniam ip̄i eāe fuerit. Atq̄e cor,
 feruunt oēs p̄cipue et p̄latōni.

¶ Obz zeto. uariis ratiōibus. p̄ma. d̄ q̄ in hōie in̄ in hoc
 nas ratiō p̄cipuum meriti et demeriti, ut fateretur ad-
 uersarii; d̄ sola libtas indifficis ē p̄cipuum meriti et demeriti
 ut p̄dam ē supra.

¶ Zeta rāo. Si n̄ d̄ q̄ libtas indifficis p̄cipua uoluntatē
 amor et dilectio uoluntatē; falsum eē q̄, q̄o et actus.

¶ Obabr segla: Quia ex d̄. Thoma q̄ultus ē d̄m,
 modo circa res p̄cipue et à nobis de p̄cipue, h̄ ē qui
 p̄cipue fieri l̄ n̄ fieri pro x̄o arbitrio, et uel n̄ uoluntatē
 ois; ut eligemus, in uo an̄ q̄o n̄cā est, ne à nobis p̄cipue,
 electio locum n̄ hab̄, si nemo hōiū uoluntatē de uoluntate
 orbe condeudo, l̄ uolere d̄struendo.

¶ Fili. Dari in nobis indifficis remotam, q̄
 p̄cipue in p̄cipue à gr̄a l̄ uoluntatē, fuerit in
 d̄cipue ad uoluntatē.

Contra è imo. qd bruta in hoc habent na in libera
et i. 2do quid licet ista indiffia remota, si postea motus
à concupiscentia & grāa eligere n̄ possit.

Confirmatur. Quia sicut fructus est oīa
conilia leges, ad hoc labor, premia, supplicia ut dicitur
et q. Thomas, namq̄ est disorūen inter appetitum
liberum et naturam, q̄lis è in brutis.

3tia rāo. Quia è cogitatio in hōie lēs d̄ dēt ea,
appetitus seu voluntas, qd inter istas dēt è proportio, d̄ cogitatio
hōie in rebus nāa lapsa è indifferens, respicitur in
obito naturam boni et mali ut constat. ergo voluntas directa
p̄ lēa cogitatio, è quōq̄ indifferens ad utram libet, ergo
n̄ necessitatē ad appetendam hanc dētate, d̄ p̄t in n̄ appetere
aut appetere hoc è idēd.

Quia. hoc p̄t illa in hōie è indiffia obitua,

quas
Re. negōs. Nam ex indiffia obitua seu iudicij legitime
infortz indiffia activa voluntas, qd iam sūt appetitus rāalis
dēt p̄portioni iudicij rāis indifferenti, qd alioq̄ foret
fructus; nec p̄t forte tali iudicij voluntas necessitari, nisi

contra naturam suam, et à solo autore naturae.

¶ Ista ratio. Si voluntas necessitate in statu naturae lapsae, et necessitas provenit ex natura ipsius voluntatis, quod nihil potentia naturae, lex obediens iura quod voluntas voluntatis, et ex concursu sui. nihil horum dici potest ergo non necessitate.

¶ Probatur in parte. primo necessitas non oritur ex natura voluntatis, quod in statu naturae integrae ante lapsum erat libertas, libertate indifferente ad utrumlibet. ergo ex natura sua non est potentia naturae ad unum determinata. natura non sibi sequitur rem in quorundam statu. Secundo. non oritur ab obediens, quod nullam obediens potest necessitari voluntatem ad amorem nisi bonum primum clare cognoscitur, nec ad odium, nisi malum primum clare notum. In hac vita autem non est obediens tale, quod omnia et nihil bono et malo.

¶ Tercio. Necessitas illa non oritur ex concursu sui, quod ex se. Thomas concursus sui suavitatis, natura et exigentia creatorum determinans causas naturae, in re libertas; in his relinquens determinationem sui, ut alibi fere potest.

¶ Quarta. Voluntas necessitari ad bonum à gratia, ad malum à concupiscentia.

¶ Contra est primo. Gratia non necessitat, siquidem illi sibi reserbitur potest, et sepe revertitur, ut deservit innocentes

io. pos Tridentinam et preplurimam actionem 7 nos spiritus
S. qm resistitis. Ecto. neq in concupisua necessi-
tate et sepe illi resistimus, et cum auxilio grae per
resistance psumus, iuxta illud. sub te vult appellatus
laus e. qdo am illi cedimus, facti nos vultu pariter,
qa confij sumus nos potuisse illi resistere.

CONFIRMATOR LOCUM. quotidiana hominum
experientia. se cum libere loquor, nullam fauo nequam
loquendi, cum libere taceo, ppen loqui e. quod tam
verbum e et ab oibus exploratum, ut merito dixerit
scotus, contra negantes libertatem in verbis d. verboribus
agendum e, nec discutendum, donec veritas de peccatis
fateantur in nra e potestatem eos in amplius verborare.

Soluantur objectiones.

Contra essentiam libertatis.

Obijciunt imo. Multi ex sanctis patribus ad libtam
requirunt solam concordantiam, seu in unum a coactione:
ergo libtas n includit epla in unum a niente.
Ri. Dabes iacos loqui libm de libte impropie dicta, qe
libtas nra et concordantia, s an de libte ppropie q

2. indifferencia et arbitrij. Et p[ro] spondantem eligere in
 differentiam actuum, continens v. fani ab illis l[ib]ra l[ib]ra
 p[er] actus p[ro]ba simpli, ut p[ro]ba p[ro]bat ex multis illorum
 l[ib]ris. h[ic] ad arbitr. resp. p[ro]p[ri]o. ad lib[er]am p[ro]p[ri]e
 dicitur respiciat solum in u[er]itatem a uoluntate nego arbitr. ad
 lib[er]am in p[ro]p[ri]e dicitur con.

Obijciens 2do. Ex s[an]c[t]o Augustino. quod e[st]
 liberum q[uo]d e[st] in u[er]a potestate d[icitur] ex eodem u[er]o uoluntate
 in u[er]a e[st] in u[er]a potestate, ergo et Aug: uoluntate am
 neria e[st] libera.

Obj. 3o. quod e[st] in u[er]a potestate ex aag: q[uo]d fit
 uen uoluntate: d[icitur] ea uoluntate e[st] uoluntate fit uen uoluntate,
 ut q[uo]d ad, ergo e[st] in u[er]a potestate.

R[es]p[on]d[et] Nego 3o. ad p[ro]p[ri]o d[icitur] 3o. q[uo]d e[st] uoluntate
 et p[ro]p[ri]o uoluntate con. si n[on] p[ro]p[ri]o uoluntate nego 3o.

Et hoc e[st] uen Aug: in u[er]a u[er]is l[ib]ris ex p[ro]p[ri]a. ut libro
 de spiritu et littera cap. 3. hoc q[uo]d e[st] in q[uo]d e[st] in p[ro]p[ri]o
 l[ib]ra l[ib]ra de q[uo]d si uoluntate, si n[on] uoluntate n[on] uoluntate.
 uoluntate an u[er]a e[st] uoluntate ita fit uen uoluntate, ut
 in p[ro]p[ri]o uoluntate.

p[ro]p[ri]o uoluntate imo. Ex eodem Aug: ad uoluntate

nam p[ro]bet, ut uellimus e[ss]e beati, et hoc sic uelle n[on]
p[ro]p[ri]um; ergo aliqd p[ro]bet ad uolunt[em] u[er]am, q[uo]d n[on] p[ro]p[ri]um
uolle.

R[ati]o: p[ro]p[ri]o artus. p[ro]bet ad uolunt[em] ut n[on] e[st] con. ut
uoluntas e[st] nego artus et eff[ect]us.

Quang[ue]d id aliud e[st] p[ro]b[er]e ad uolunt[em], aliud p[ro]
b[er]e ad lib[er]t[em]. p[ro]p[ri]e am et n[on] uolunt[em] e[ss]e beati,
n[on] lib[er]t[em] et ex t[er]ra electio[n]e.

Int[er]d[um] d[icitu]r. q[uo]d in libro 13. de u[er]itate
p[ro]p[ri]e cap. 10. sic loquit[ur]. Si an[te] o[mn]ia desinit e[ss]e uoluntas
p[ro]p[ri]a q[uo]d d[icitu]r, necesse e[st] ut illa sit aliqd, aut illa
fiat, nec uo[le]t eam uolunt[em], ne nobis au[st]er[em] lib[er]t[em],
uolunt[em] uolunt[em]; ergo ex aug: uoluntas sim p[ro]p[ri]a n[on] repugnat
lib[er]t[em].

R[ati]o: p[ro]p[ri]o eff[ect]us. uoluntas sim p[ro]p[ri]a n[on] repugnat
con. artus u[er]o lib[er]t[em] nego eff[ect]us. p[ro]p[ri]e n[on] loquit[ur]
aug: contra p[ro]p[ri]os de u[er]itate o[mn]ia ex p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]e,
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]etate ex uolunt[em] lib[er]t[em], n[on] d[icitu]r ut e[ss]e uolunt[em]

Int[er]d[um] d[icitu]r. q[uo]d s[ecundu]m p[ro]p[ri]os lib[er]t[em] uno
op[er]is, in p[ro]p[ri]o. p[ro]p[ri]e arguit q[uo]d de p[ro]p[ri]etate
lib[er]t[em] p[ro]p[ri]e uolunt[em] bonu[m] et malu[m]; ergo ad

libertas n̄ requirit indifferenciam actualē ad utrumq̄.

R: Quid ergo actus. Arguit quod sic definitur libertas
universaliter secundum modum, ut abstracta hinc est creata et increata
con: respondet n̄ libere sicut nullo bono quod ipse negat
nullo malo. libertas creata et indifferens quoniam habet
negō actus et ipsa.

¶ ¶ Nota abis 4 to. De la gratia ex p̄te actibus
gratia non potest quiescere libertati. R: S. Gostoreo dicit quiescere, quia
gratia n̄ cogit, et delectat. q̄a a ista sola creatio repugnat libertati.

R: Quid ergo actus. quia n̄ cogit creatio et hinc et proprie dicta nego
actus. lata et in proprie dicta, id est quia n̄ necessitat con. act. et
p̄te de hōe q̄a.

Creatio et plerumque accipit ab Aug. duplici modo. uno et hinc
et proprie et uoluntate et hinc creatio. Secundo. late patente p̄te
simplici. et hinc. in proprie et hinc acceptio uoluntate et hinc
moralis uoluntate. Quia hinc illis feruntur diuersis locis attribuit
et nec feruntur. Sic an sicut notam usurpat.

¶ Nota abis. Gratia Adamo data erat gratia, quia
habebat iustitiam si no habebat, gratia an n̄a lapsa est ea, quia fuit
et hinc iustitia: ergo ex Augustino gratia nos n̄citat.

R: ¶ R ego q̄a. Sequitur, et hinc quod gratia fuit operans, id est an

Ad idem, quod dicitur, in ipso, utrumque in quibus quidem dicitur
si dicitur, libertatem esse suam effectum; quod non habuit gradum in se
Ad idem dicitur, si quidem cum illa peruenit. hoc autem non novit libertati
non, cum sapienter eius exercitiam in se quidem alii profertur:
propter hanc in gradum dicitur, sepe in nobis gratia pure sapienter,
qui ob respectum non vultis, caret eo effectu ad quem data est.

Obiicitur 3°. Thomas una adde, quod
in art. 4. libertatem inquit et potestatem de eo dicitur Thomas sola
creatio repugnat libertati.

Ad obiectum 3°. Sola coactio sumpta pro necessitate, non sumpta
sumpta pro violentia nego obiectum.

Ad obiectum 2°. Sola coactio sumpta pro necessitate, non sumpta
necesse necessitate necessitate artem ad idem in potestatem.

Obiicitur. Quod alibi dicitur, naturalis necessitas pro
quod voluntas, aliquid vult ex necessitate, ut solentia, in re pugnat
libertati, ergo.

Ad obiectum artem. In repugnat libertati spontaneitatis et com-
placenciae con- artem. libertati indifferentia et arbitrii, nego artem
et obiectum. Solentia patet tam ex dexterioribus supra creatis,
tam ex interioribus lovis, in quibus hanc duplicem libertatem de qua
affertur non habere libertatem respectu finis ultimi, negans, non

libere respectam ciardest liborud ar bitriud.

Soluntur obeliones posita
ex libertate Jci, Christi.

Obijer imo. Jeur an ad se libore et in nario, ergo
necitas et ab un liberte.

Di. Ergo antus. an ad se libore liberte nao spontan cilio
et a coactioe cor. liberte noctis et arbitrij qo sola e pprie
libertas seditgo. anone com plaentia nego. bonus hui qo
sibi gloniam vtrian promouet, cor. I hoi n fait nario. Jste
e libore bonus ad extra n ad intra, et spum s. p dicit, libere
liberte spontaneitatis et in ppria, n ppria et electioe, alioq; hui
n est Jeur aut d nris I s. dominio.

Q nrtabit imo. Jeur fait optinud ad extra, et
in libere ex concessioe, ergo e.

Di. Ergo antus. fait optinud quo ad modud agendi cor. ant.
qia Jte optine et Jte Jte ine agit, quo ad rem seditgo. fait
optinud relatiue ad finid, quem libore interdicit, absolute nego
antus et Jgai.

Q uia in oratioe n dat optinud: nil n e quo nellar dari n
Jte. Jte an libere interdicit hui finid, hui et libore a thibet

late medicus sine ulla reeite arti.

Artibus 2do. Quod n̄ pot̄ bene & male agere, ergo dat̄
libertas cum determinatione ad unum.

Ri. Artibus 3to. Dat̄ libertas cum determinatione ad unum modum
tendendi nego Artibus 4to. ad unum obiectum Artibus 5to. Dat̄ libertas gra
dationis cor. Artibus 6to. nego.

Quod n̄ pot̄ esse malum, quia est spirituale in peccabile, et
in hoc n̄ est liber, ab eo dicitur Artibus 7to. pot̄ in rebus aut
nolle ponere, & n̄ ponere hoc est idem bonum, et ex hoc est liber,
imo libertatis, et ex parte ois reeite.

Artibus 8to. Quod n̄ habet libertatem indifferen
tiam ultra bonum, ergo.

Artibus 9to. nunquam fuit indifferens ad positiones & opposi
tiones alius boni, ergo.

Artibus 10to. Fuit ab omni determinatione ad oia quae possunt
& omittit in tempore, v. g. ad productionem huius mundi et
omissionem alterius, ergo.

Ri. Artibus 11to. fuit determinatus determinatione Artibus 12to. cor.
Artibus 13to. antecedente nego Artibus 14to. et Artibus 15to. nego.

Determinatione seu generis ab
omni.

Sancta rego. Vnde lo p consiliari. Sppat
eud Dubio inqpti.

Q. 1. 1. 2do. Ex q. Thoma ad si etiam ad debitas
ad unum numero fel. ad diligendum quod n. poterat n. favore
si ex hoc n. emittit ab ortu. n. q. r. ad laudem sine veritate.
ergo debet ad unum n. q. ad ab ortu n. ad merendum.

Q. 2. 1. 1. 2do. Esti ad debitas ad unum numero obtem
con. ad unum numero actus rego art. ad sp. ad.

Christus in ista hypothese n. indifferens n. quod circa obtem,
ad quod supponit debitas. Et in ista actus ipse, quatenus p.
hanc l. ista actus, ex hoc l. ista sine laudare p. fact. p. in ista
obtem, ex nactis n. actibus amoris dei, q. ad debet in sua pos.
vult poterat eligere hanc l. ista, q. ad debet sua bona, l. extra
l. extra, hanc aut ipse, l. extra p. ad, adiq. p. erat liber. quia
in ista ad hanc erat. In ista sui actus, ad ista ad ista Thomas,
ad sp. ad p. ista n. v. poterat.

Q. 2. 1. 1. 3do. Sacten etiam mala facere
n. potest, ergo ad hoc n. v. n. requirit, ut sp. ad favore
mala et n. faciat.

Q. 2. 1. 1. 4to. Ad n. v. quoniam n. v. con. n. v. et
on n. v. i. n. v. n. v. n. v. et co. q. ad n. v. n. v.
facit, q. ad hanc in p. v. n. v. n. v. p. hanc in n. v. n. v. q. ad n. v. n. v.

quam debet specificari, ius quo ad naturam, id est ad illud ad quod
quod placeat. Sed. potest et abstinere ab hoc, et illud male in
particulari, unde vicia singula habent perfectam libertatem gratia
dictionis: non est hoc et illud hinc eligere, et eos ad hoc libere
peccata libere inveniunt.

Soluntur objectiones. Contra existiam libertatis in hominis

Objectiones. Ab auctoritate scripturae ratio loquitur dicit
Deum sic favere in vobis, ego vos ipsi vel facinus et propria
actione. Non dicit ego vos ego consilia mea et in mea
potestate, ego et vobis.

Q. ad in unum nego equam. Quia a loquitur induit
scriptura Deum nobiscum ad omnes actus nostros quomodo, et hoc
non vult, aliter tam faveret peccata vestra quam bona opera, quod
est contra fidem et iustitiam.

Q. ad idem. Sed quis auctor. Quia non potest deus in sua
potestate quod secundum voluntatem et executionem vestram. quia operatur
ab alijs in potestate, quod ad actionem positam gratia quod actus
super naturam nego auctorem. et equum.

In utroque vero. Sed facta scriptura non tenet

nam ad a seo inlevari ad aliqd appetendum aut fugiendum.
ergo n̄ nascit labora.

Rij. Artq. artus. Inlevari necessitudo est p̄ debrassō
ad unū nego ant. effusio in p̄cedendo et p̄ fusae nobis
con. ant. et nego effusō.

Inter abis 2to. J. Paulus ad Rom. c. 7.
Sicut fertis in membris vris legem re pugnantem legi mentis
vrae et captivandam ne in lege p̄tū; ergo n̄ sumus liberi.

Rij. Artq. artus. captivandam captivitate nō orit̄
p̄ re bellis con. artus. captivitate necessitudo p̄ced
Artq. qd ad nobis in deliberatos q̄ dicitur p̄mo p̄mo
con. artus qd ad deliberatos nego ant. et effusō.

Itaq̄ pendet ab a nobis gratias, licet ferus n̄
p̄deat: In non ferus, abī dicitur gratias.

Inter abis 3tio. Ex eadem in e uoluntate seu
uolentis, d̄ uolentis dei: ergo n̄ sumus d̄i m̄m̄ arbitri.

Rij. Artq. art. Utraq̄ artus n̄ales nego artus.
vna p̄p̄ n̄ales p̄detq̄. sine gratia con. in gratia nego
ant. et effusō.

Justa eadem eisdem Apostoli, & ego de gratia si sum.
Objuncto Scto. S. Aug. super. dicitur per petrum
Deo nos omnifere libertatis et liborum arbitrii, quod a deo
in statu nra lapsa.

Probat artus. Cerehyridij c. 30. ait.
liberos arbitrios nate ab eis hanc et se perdidit et spiritus, ergo
omnifere libertatem.

Ri. ino. Opponendo Augustinus augustinus, non
l. ino. ad Romani c. 2. quod inquit nra dicitur,
quod in his peto perit liborum arbitrii de humana
genere. libertas quoniam perit per petrum, id illa quod fuit in
Iudaico libertate, libertate pernae cum immortalitate iustitiam
sive peto Deo perit libertas a peto quia perit libertas
non libertas indifferencia et electionis.

Ri. 2do. nego artus. ad probationem istius libertatis.
Quod dicit liborum arbitrii quod ad perfectiones eundem liborum
quia est facultas operandi bonum contra libertatem quoniam ad operes
quia est indifferencia ut inia nego. Solutio patet ex ipso
artus, non perdidit arbitrii fuit se, id perdidit se quod
libertatem, ergo non illud.

Q. nro. 1mo. Ex eodem p[ro]dit h[oc] lib[er] ad bonu[m] q[uo]d ad p[ro]bat[um].

Item se loquitur
felle p[ro]bia, n[on] an
p[ro]ba allu[er]it, q[ui]a h[oc]
se p[ro]bia p[ro]bat[um] et
loquitur n[on] an p[ro]
gungore laudat[ur]
una p[ro]bat[um].

Prob[is] ant. N[on] in Epistola ad V[er]ulam.
liber[is] in quib[us] arbitriat[ur] ad diligend[um] sua in p[ro]bi q[ui]a
dite p[ro]bat[um].

R. N[on] ego ant. q[uo]d prob[is]. S[ed] q[uo]d p[ro]bat[um] q[uo]d
p[ro]bat[um] et p[ro]bia n[on] n[on] ego. q[uo]d q[ui]a et sup[er]ment[um]
sup[er]nate h[oc] p[ro]bia p[ro]bat[um]: et h[oc] e[st] rep[ro]ba p[ro]bat[um]
con. et n[on] e[st] rep[ro]ba n[on].

Q. nro. 2to. In Ep[isto]la ad Valentinu[m] vult
sine q[ui]a nos p[ro]bat[um] n[on] p[ro]bia n[on] sumus lib[er]i ad
n[on] and[em] n[on].

R. N[on] ego q[ui]a. N[on] h[oc] s[ed] sine l[ib]e[ri] n[on] p[ro]bin,
lib[er]i in n[on]. R. 2do. S[ed] q[uo]d ant. n[on] e[st] p[ro]bia p[ro]bat[um]
de con. aliq[ui]d n[on], factu[m] n[on] si i[st]e de q[ui]a sup[er]nate.

Q. nro. 3to. Ex eodem h[oc] p[ro]bat[um] p[ro]bat[um] p[ro]bat[um]
de p[ro]bat[um] in q[ui]a p[ro]bat[um], q[uo]d an i[st]e lib[er]i.

R. S[ed] q[uo]d ant. q[ui]a: an i[st]e lib[er]i id e[st] in n[on]
e[st] s[ed] n[on] q[ui]a p[ro]bat[um] con. q[ui]a. id e[st] in n[on] ad p[ro]bat[um].

que posita, factum in nobis de libere nego. qd.

Insd. 4to. Ex q. Aug. idem e libere qd e in via
potente, De q. Aug. ois volitio ea vicia e in via potente
go ois volitio e libere.

Prob. 1°. l. 2. de libere arbitrio, hoc inquit, in via
potente libere, qd facimus cum volamus, id ipse volitio vicia
potente cum volamus, ego e libere.

R. Imo. ego ois volitio in factis, abij, factis, dormi,
entis e libere, deoq. ut patet qd factum e:

2do. qd e in via potente non potest ad
petita ad volendum et nolendum qd. non potest ut ad
nolendum nego. qd e in via potente non potest
non potest ut ad nolendum con. 1°. ad volendum et nolendum
nego 1°. et qquam.

Ad hoc ut alioq. dicit, libere velle nsestuit, ut
pbit idem ut velle, Deo ipse, ut in ipse idem velle. alioq.
Beati in solo spectat sui libere an via qd. qd. qd.

Insd. 5to. s. Aug. inquit Helagius, qd idem
libere an infirmitas, potest bene e velle agendi, go qd
Aug. libere n e potest bene e velle agendi.

R. N. ego sicut. S. Aug. Delagij deficiunt dupli ex
 capite rephendi. Sed, quia factum e libertas n. libe
 fan plan, h. e. etiam lib. oam ab ortem e potius bene l. male
 agendi, illis n. n. libentes qui (qui nequit male agere, et h.
 e. maxime libor. Sed. Quis Delagica notabat h. oad
 solo suo lib. os arbitrio sine auxilio quia dicitur esse bene
 agere in ordine ad q. q. an. beatitudinem eternam uide, qd
 honestum et ego q. factum e.

J. n. d. b. o. Ex Aug. sola coactio efficit libertati,
 q. n. d. a. i. l. a. d. o. l. i. b.

Prob. artus. Delagiaris dicitur quod n. p. se con-
 uelioni non liberte. R. esse. q. uoluntatem n. cogit, sola
 coactio efficit libertati.

R. sicut artus. uoluntatem n. cogit qd n. efficit uim extrinsecam
 nego. q. n. uoluntatem non ad nego sicut.

Idem coactio apud Aug. fuit et apud antiquos
 Ph. collegos sicut se uoluntate n. cogit. hanc an n. efficit
 q. n. d. a. i. l. a. d. o. l. i. b.

Quoridam. Sed quid uoluntas qd dicitur uoluntate
 p. n. e. libere in actu uno. v. g. ad amorem?

Deo quod dicitur in eo per suam arbitriam capere amoris ad id
aut in ipso iuris ubi dicitur: 2do. per seipsum dicitur dicitur, quod
creatura ad idem in se operata sua, dicitur per seipsum ad se
potentiam noluit amoris libere: si an amor sit sup naturalis
requiritur ad hanc gratia sup naturalis.

Hinc oritur duplex questio. Ima. An creatura
necesse cum creatura libera compudat oam effectum
liberum, seu an creatura libera potest esse agere, nisi
Deus se cogat. — 2da. Per quale dicitur hunc
Deus cum creatura dicitur cogere. 3da.
An gratia requisita ad aliam sup naturalis sit per se sola
sufficiens h. e. ipsa et in die per se aliter gratia cum uno alio
efficitur.

Per postrema parte ad Theologos facta, duo
priores tractant tractant cum aliis phisicis in parte naturali, ubi
agitur de creatura. nos illos hic tractabimus quia sine illis
non libenter, quem hic examinamus, et per se aliter innotescere.

Propositio Prima.

Deus concurrens immediate ad oem effectum
creaturam tan liberum quam necessarium.

Sensus oppositioe. Nunc caed creat ad, qm
eaa dda de, ad qm effectum p se sole, ad sine auxilio
eaa ind, qd fecit e p uera; ad qd fecit n minus p dicit
hanc solis e qm ipse sol, ne minus pait abun eadit, lody,
qm ipa roctas qvbi.

Probaz Prop. 1mo. Qum qvovare ad oed effectum
ocatur inmediate, e qum p uera inmediate ad effectum,
qm creatura p dicit, abji hoc qvnt. fecit, qd qvovet inmediate
ad oem effectum creatum. ergo e.

Probaz m. Os effectus creatura e aliqua creatura,
d fecit oem creaturam inmediate p dicit; ergo e.

Probaz m. Os creatura dependet a feco dependentia
samma ergo sam se, qd ergo fecit oem creaturam inmediate
p dicit.

Probaz arbis. Co maior e dependia, qd maior e domi,
nid fundata dicit dependiam id foris in qv in creatura
a samud, ergo dependia creatura a feco e samna. Abji e est
samna nisi inmediate dependet, a feco tan qum a p p p.

Probaz m. 1mo. qd dependia inmediate e maior
dependia inmediate: 2do. dependia a p p p e in maior.

quod deperditia & gditione, quae creatura vni pendet, inmediate a
Deo, ergo deus inmediate pendet eam creatoris.

Quod. Ad summum dei domini in iud. suspensum, ut
creatoris vni pendet a deo in qua a gditione fieri que a
creatoris, ne oparetur.

2. Contra est. Deperditia creatoris e summa, ergo
pendet vni a deo, ut a gditione.

Probo effugia. Deperditia effectus a proprio inmediate
& maior in deperditia a gditione, et a proprio creatoris, ergo
tribuetur a deo.

Probo arduus. Quia effectus a gditione nullus per
fectionem, nullam sui gditionem cui pendet, ergo a gditione
nec de pendet, quia a proprio a quo tribuetur, quod a, cui pendet.

Deus - ualeat in proprio inmediate in quo
sola effectus huius inmediate suadente, in an a proprio re,
modo seu mediate. si scilicet magis deperdit a parte
in ab suo suo.

Soluntur oblationes.

Obijues imo. Vel deus quous inmediate inmediate

Suppositi & uirtutes, naturam dicitur.

R. H. ego n. Et dicitur ubi n. L. una de indolentia
ab aca, et eo indifferenter pcedit licet a fco, licet a natura,
ad e. uoluntatem ad.

Q. n. s. Imo. Si ad eam zda d. uoluntatem ad fco,
secunda nobis cum uelle, nolle, amare, odire, imo et peccare,
salsam efficit, ergo ab aca.

R. H. ego n. Quia hi actus et actus uirtutes, qui actus uirtutes
in uirtutibus, nisi proprio coram uirtute, et fco n. e. coram p. p. iud. illi qui n. aca et
uirtute i. cog. n. eos in se uici p. iud. ergo fco uirtuti n. p. uirtute, p. p. iud. a quo p. uirtute
efficitur n. p. dicit nobis cum uelle aut nolle. p. cogitatio, uoluntate

Q. n. s. Et dicitur. Si fco generis ad eam effectum uirtutem,
generis in d. p. iud. salsam efficit.

R. H. ego n. Si fco generis ad p. iud. e. uirtute p. iud.
et fco n. e. uirtute p. iud. uirtute ergo n. generis ad p. iud.

R. H. ego n. Si uirtute p. iud. p. iud. con. n. iud. e. uirtute
moralis ergo n. iud. n. iud. fco n. e. uirtute moralis con. n. iud.
p. iud. ergo n. iud. et fco.

Et uirtute p. iud. ea est. q. libere ponendo aliq. q. p. iud. uirtute
n. iud. iud. p. iud. illud e.

acum violat legem acum sibi prohibent, hinc ita sole oratione
et, nec pata et fieri nalla dat, tan prohibere, quia nec pata uic
nullus dat, superior ita qd. solo orori pt lex prohibere.

Deinde. qd. soli vult, aliqua ad, qd. illam et
ex propria detrahe eliget, et aliorum ponendum fud. et, ab hinc
nec dicit ex propria detrahe ptm, ne illud faciendum fud.
et ab eo qd. nec in ab hinc.

Insd. 3°. Qd. in putat, ptm, qui fuerit et
volens ponit aliquam etiam intra malum, et hinc fuerit et volens
ponere qd. libet acum intra malum, qd. illi in putat dicit ptm.

fuerit et volens
h. a cum cogitatio et
libertate.

R. Solus mag. Qui fuerit et volens ponit aliquam
acum intra malum ex propria detrahe et de faciendo a lege
con. mag. et detrahe et alia ne deficiendo a lege nego.
sic detrahe mag. nego fquam.

Quis detrahe a iure
ime. sic co. q. si
nolo ponere nentia

Q. Mag. Quis acum p. uiam in factum ponit qd. in fuerit
et volens, nil a pt. et ignorare et facere inuitus, et in illud
n. ponit ex propria detrahe, et alia et dicit mag. rade oratione
neg. illam ponit de faciendo a lege, quia malum habet.

Insd. 4°. Qui ponit acum malum a qua pt. ab
alio ponit, et hinc ponit qd. libet acum malum a qua

pro et abstinere, igo e

Ri. Ordo mag. a qua pot et bene abstinere con mag.
a qua n bene abstinere nego. sic dicta mag. nego sequitur.

Licet factus deo esse valiam pro et absolute impedire,
in de bene, tunc quia nulla lege bene, cum quia de libertate
libertatem, quia hi non possunt, id est.

Quod. 1870. Si factus generis ad deum effectum creatura
dicitur mentiri, igo generis ad mendacium, falsum sequitur.

Ri. De ego mag. Quia ille dea de mentiri, quia pot, Quis dicitur
mendacium agit, videtur, h. e. in mendacium, id factus per mendacium?
Quando una creatura mendacium agit, videtur, id est deus, agere videtur
mendacium, id est de deo mentiri, sicut de deo loqui aut anbulare e agere ex proprio
pro, alio qui videtur, aut anbulare, licet non inueniuntur am bonum
licet, et loquuntur. si deo n debuit esse, in quo ratio per.

Obijciat 2do. Cuiusmodi n indiget generis seu
auxilio suo ino ad effectum perendum, igo ino n generis
ad deum effectum.

Ri. Probo contra. Cuiusmodi in sua potestate
perfectionem sui effectum, igo n indiget generis suo ino ad illud
perendum.

Ri. Transsect contra. nego sequitur. quia et cuiusmodi sit

effectui sui equalis in effectu, sed an sapiat, in plura
agere, nec effectus p[ro]p[ri]i sui forma de perdit, hoc an fan
dat, in eo, q[uo]d om[n]i creatura debeat esse in adiectione a Deo.

Ans. 1mo. Si quis cum creatura om[n]i effectum
creatum in adiectione p[ro]p[ri]i, dabit, curdam effectus duplex
eius totalis, & hoc impliat, ergo.

R. Probz. maj. Cuius totalis est q[uo]d totum
effectum p[ro]p[ri]i, & utraj[ue] totum effectum, p[ro]p[ri]i, v. o.
q[uo]d totum amorem / neg[ati]o & diuisibilis est / q[uo]d e.

R. R. ego maj. In cuius totalis est, qua sola
q[uo]d sit eius totalis? agente se nota in alia idem effectus om[n]i p[ro]p[ri]i, Ince cui
ada, nec fecit illi a sua amoris: si & solus fecit amorem pro,
dueret, huius amor nec labor est nec nihil alius: si solus hoc, daret,
creatura in forma de perdit a Deo, q[uo]d impliat.

Ans. 2do. Effectus q[ui] p[ro]p[ri]i a sola sua ada
ad hanc formam de perdit a Deo, q[uo]d pl[ur]i p[ro]p[ri]i.

R. Probz. antez. Omnis creatura formam de perdit
a Deo, & illa effectus est creatura, q[uo]d formam de perdit a Deo.

R. Quidquo n[on]? Effectus creatura est in est con. n[on] est
et n[on] nego n[on]. sui de Deo effectus. nego effectum.

h. d. arch. effectus?

Si dicitur effectus in immediate p[ro]cedit a deo in p[ro]p[ri]o
ad dicit a deo s[ecundum] se, et g[er]it[ur] in re creatura.

Ans: Etio. Quod quod elevat creaturam
velis in an ad p[ro]cedendum effectum nobilissimam, v. g. z
miseram ad p[ro]cedendum Angelum, q[ui] p[ro]cedit in ream
nobilissimam, q[ui] se sola p[ro]cedat effectum nobilissimam.
v. g. non nihilum.

R: Transcat arbor. nego cognoscit. Sic pariter a q[ui]d
in uno casu se an d[ist]inctionem manifestat, in 2do u. d[ist]inctionem
suum inuenerit, ab d[ist]inctione sui sp[irit]uale inuenerit.

Illud. Indignum a deo, g[er]ere ad o[mn]em effectum
creatura, q[ui] n[on] g[er]it.

R: Nego arbor. In no[n] natura p[ro]b[er]et ad dignitate[m]
ita ip[s]a et velle na, ut in 2da ab[er]at eius auxilio vel
ap[er]te sp[irit]ualis: Unde Christus Joar: 5. gloria[m] his verbis.
Labor meus usq[ue] modo operat[us], et ego oporor. et Paulus
ad. 17. In ip[s]o, inquit, uiuimus, mouemur, et sumus;
et ad Corinth. 12. Operat[us] s[unt] in o[mn]ibus. Sic et
deus haec nouit q[ui]a p[ro]p[ri]os g[er]it. Vos, inquit,
seruire me scitis in p[ro]p[ri]o, et d[icitur].

Propositio 2da.

Conuersus seu in ^{actu} 2do n e pro-
determinatio Thea.

Prob. 1mo. Probatur p[ro]p[ri]a Thomistica s[ed] soli
hominib[us] illam defendend[am] / e[st] autem seu q[ui]s p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a a[ut] q[ui]s, in nocte libera, q[ui] aduocatur ad omnes
alios liberos q[ui]libet creatura illi debet, et obligat ad
v. g. ad odium, ut p[ro]p[ri]a illa p[ro]p[ri]a q[ui]s ipse in
p[ro]p[ri]a n[on] p[ro]p[ri]a, q[ui]s minus nocte odio h[ab]eat.

Sed hoc q[ui]s seu p[ro]p[ri]a h[ab]et liberos alios
autem ad odium in ei[us] statu, ergo n[on] dat.

Mag. cor: Thomista. ut v. ipse et si deficiat
sua p[ro]p[ri]a.

Prob. 2mo. 1mo. si dicitur huius modi p[ro]p[ri]a
et libera antequam ad odium antequam illi h[ab]et. Ergo illi
h[ab]et, neque dicitur.

Prob. 2mo. 1mo. antequam illi h[ab]eat.

Prob. 2mo. antequam ad odium p[ro]p[ri]a uocatur ex Thomistica

q^o e^o com p^oleta ad p^ocedend^o ad iud^o, q^o n^o e^o acti^one libera ad iud^o.
Alqua e^o videtur e^o. Quia una libera d^o ad se op^oiate libera
ad p^ocedend^o ad iud^o, q^o n^o e^o acti^one libera ad iud^o.

Actus q^oq^o e^o videtur e^o. Prob^o. si actus ad iud^o
p^ocedend^o videtur e^o com p^oleta ad p^ocedend^o ad iud^o et eius i^ontificand^o,
ad iud^o p^ocedet e^o com p^oleta ad iud^o p^ocedend^o, q^o p^ontificand^o
i^ontificand^o im p^olicit^o. Donet i^ontificand^o e^o com p^oleta, q^o im p^olicit^o
eand^o libera e^o aliquo i^ontificand^o com p^oleta, q^o p^ontificand^o libera
exoret; e^o n^o illi i^ontificand^o agit e^o n^o, si t^ontificand^o origo libera
agit, und^o p^ontificand^o n^o agit, si p^ontificand^o libera n^o agit, si p^ontificand^o agit
agit.

Prob^o 2° deo. Colleg^o agit n^o e^o
libera q^o p^ontificand^o e^o h^olib^o s^one ille se
teneat ex parte actus ini, s^one ex
parte actus 2° di.

Prob^o. Ut ad act^o p^ontificand^o ad iud^o actus e^o
libera ad iud^o, d^o s^one i^ontificand^o h^o p^ontificand^o /: actus
eligit d^ontificand^o /: d^o h^o p^ontificand^o et h^o p^ontificand^o p^ontificand^o n^o p^ontificand^o
fieri, q^o actus et h^o p^ontificand^o ad iud^o, n^o e^o libera
ad iud^o.

Proter hoc arguta. qd unq iudicij labor est, ad unq in solubia, ppat in fiera alia fieri in a qbus thomirba se n ex pducunt nisi ubi ad delictibus plena nil spectatur.

Relat imo. Notetur qd qda om nulloq adiuu a qda in ferre con pos ito dicitur h. e. ab arte p dicitur ad odiu, & in ferre diuiso, h. e. si n adit p dicitur qda ad odiu.

Contra e imo. p hanc dicitur petrus ab arte fornicis gstrigatus, et ut hanc adiegitur e liber ad uocandus, scilicet n in ferre con pos ito ab arte, & in diuiso.

2do. Vt petrus in ferre diuiso pfit libere in nulloq adiuu, dicit ppe illud pvere, atq in ferre diuiso p dicitur ad odiu, n hll p dicitur ponendi odiu, quia n hll quia non se p dicitur ponendi odiu n supponit hanc adit, petrus n adan, & adiuu an p dicitur, qd qd n e huius ni p dicitur n e quod p dicitur ponendi odiu.

Relat 2do. Pro dicitur se hanc ex parte actus 2di, et sic n opiere libere actus imo.

Contra e^o imo. Quidq³ se habet ex parte alteri
adi, supponit pro prius aliam imo debeat, atq³ q³ debet
si supponit aliam imo debeat, si ipse ipse debet,
q³ si se habet ex parte alteri adi.

Maiores patet: Quia alter adus ipse per se
factum esse posterior alia imo.

Contra e^o edo. Quod debet completi potest
ad agendum, q³ se habet ex parte alteri imo, fuit et
de aliud completum.

Præter artus. sine potestate in ipse honoribus ead
ada de prius potest per se effectus, q³ si idem completi.

Retentio. Quod debet in se bene libere, et
facere modum libertatis accomodato se libere.

Contra e^o. Facere modum libertatis e^o facere
ut adus v. g. potest a potestate completa et ex potestate ad
adus deus non nisi imo, ita ut non fuit, hoc p^o p^o e^o
q³ in optima, adus alia requirit ita, ad usum omnes imo
at q³ debet id e^o fuit, imo oppositum fuit et p^o p^o imo

huius generis verificat.

Quos . si p[ro]debas volens libertatem, q[ui] illud de-
fenderit cens[ur]a heretici, d[icitur] q[uo]d illud defendens, est tant[um]
hereticus, q[uo]d n[on] est deus libertatem.

R[ati]o. Id quo magis. Operis heretici si quiderent illud
volens libertatem quod magis, si negant nego magis. sic dicit.
magis nego q[uo]d p[ro]debat.

Quod ut non videri p[ro]debas suad p[ro]debat ueritate
defendat, n[on] est p[ro]debat nec deus honoratus argui i[st]is lib[er]is,
vitem q[ui]a hereticos eam videri catholicis propugnans.
Vnde p[ro]bat d[icitur] illud bene sentio d[icitur] loqui q[uo]d queratur.

Soluuntur obiectiones.

Obiectio 1ma. Quo 2da mouent, in-
clinant, applicant ad agendum a iure, q[uo]d p[ro]debat.

R[ati]o. Id quo artus. Mouent inclinant, e in actu
iure cor. in actu 2do nego artus et app[er]ent.

Sensus distinctio e, q[uo]d iure 2da a cor p[er]eant.

p. inam ad agendum; ita. an 2da est completa sicut nunc, agit ut, ad
sed necessitate. si ad est libera potest ab omni re et ipse, ad ipse
ponenda completa est, et ipse nunc quia non libere, unde illud ipse
quod potest ipse est in mente, unde in illis e. in alia potest.

Ans. Imo. Cae. ita est prior agere quia ita est,
quod est 2da potest.

Q. Et ego arbor. Nunc a. ita de cae. ita, quia prior
agit quia est, et ideo quia habet ab eis ita est et sic videtur agendi
et curat ut non in illis est in ipse potest.

Ans. 2do. Cae. ita subordinata, ita ita in agendo,
quod ita est agit prior quia est.

+ h. e. autem potest non
agendi.

Ad creatura dependet
a deo sicut a ab esse
sicut. ita est a ipse a
ipso potest.

Q. Et ego arbor. subordinata, ita de potest non. ita
ad creatura dependet ab esse sicut a ipse et ipse.

Cum ita ad creatura sicut reale ad ipse sicut in potest
ab esse sicut sicut a ipse potest a ipse, et potest a deo
guardandi ut creatura, nisi a deo, hoc deus in deo, ita
ita a ipse ad agere, et ipse agere potest.

Ans. 3o. subordinata, ita ita ita agere, nisi

ca qd subordinatū actori, ad illa detrah, ad agendum, qd ei in
2da subordinatū ino ino, detrah ab ipa ad agendum.

Di. Rego ar. 20. Ad subordinatū duorum casuum sufficit,
si ea, qd subordinatū nil possit agere, nisi ab ore sui subordinatū,
se agat; h. ipso a pfectis ino partet ab ipso.

Inst. 4to. Eiusdē inu agentis ordine creatū,
qd eo fieri ē prior ore creatura.

Di. Rego q. 20. Ad hoc qd ab ipso dicit, inu agens
ordine creatū in ē necesse ab eo casū sibi prior ore creatura,
qd sufficit, si ipa in agendo a rebus aliis ino partet, ab
ore aliis ab ipso dependant, ab qui fieri ē fecer, ergo.

Inst. 5to. Virtus agendi ino ino ē prior or virtute
agendi creatura, qd in eo fieri ē prior or ore creatura.

Di. Rego q. 20. Fieri pot. ē qd virtus agendi in
caso reali sibi ipa fecer, sp. talis prior inu virtute creatura dicitur;
eo modo fieri ad extra seu quorsus in alia 2da det. qd realit
ē fecer sibi a ipa in creatura, quoniam quorsus ad agendum.

Inst. 6to. Nulla in superior agens qd modū superioris

agit quomodo ante, id est quomodo agit per se ad id superius, quod nunquam
agit quomodo ante, quod per se prior, quod potest ad id.

quod agit per se ad id
superioris.

R. Respondeo mag. Agere per se ad id superius non est agere
prior quod agit via inferior, id est agere independenter ab in-
feriore, et eadem via, cuiusque ascensum ad quod eorum vel finem
ordinare, h. an scilicet quod potestingeri a fine ad finem fortiter
et disponere via finem, ut leges s. precepta.

Haec valet inductio in lege moralis, et
in eo qui aliter dicitur, et in morante, la piden, secundum
Quia haec via est ab ultimis moralibus, quod per se prior et
res puto inferiorum earum, et movens ultimam proponendo notitia
agendi: forma an scilicet de alio instrumentum non habet in se in
agendi, id est aliquid cui potest, et an eadem habet in se motum agendi.

Obijciens 2do. Quod est in differens ad agendum
non potest detrahere ad agendum, id est sine potest detrahere potest eam liberam
est in differens ad agendum, quod non potest detrahere.

R. Respondeo mag. Quod est in differens potest in potest
detrahere con. quod est in differens aliquid nego antea dicitur mag.

causa libera e indifferens active con. passiva nego inq. et effed.

Indifferentia activa e res eligendi ex duobus unum.

Indifferentia passiva e capacitas recipiendi ex duobus unum.

Hic quod e indifferens active pot. suad. in differentia Colere.

Ita quod e indifferens ut passiva; pot. n. Coli ab alio.

Hic fecit ipse qui suad. in differentia ad operandum mandatum
Et non operandum, suad. ipse vel suad. alii in differentia mandatum operandum.

Quod de causa e libera.

INS. 3. mo. Alqui em. quod e indifferens active.

Ex. 1. s. m. p. d. m. Aleno. ab. quod n. h. l. l. e. i. e. a. d. n. h. l. l.
detractionem: quod n. detrat. se. ip. q. n.

Ex. 2. s. m. p. d. m. Aleno. dat. quod n. h. l. l. na. acta. nec
potia. con. potia. ut. nego. inq. s. m. p. d. m. i. a. a. d. n. h. l. l.
detractionem. nec. acta. nec. potia. nego. inq. potia. ut. con. inq.

Quod ergo creatura n. habeat detractionem. h. e. in actu imo
sua detrat. ad. actum, pot. in. se. ad. actum detrat. s. m. p. d. m. i. a. a. d. n. h. l. l.
actu. agit.

INS. 3. Scto. Quod e indifferens ad operandum e

n̄ existendū n̄ p̄ se d̄nare ad existendū, q̄ a pari, q̄d̄ ē in-
diffrens ad agendū et n̄ agendū, p̄ se d̄nare ad x̄ agendū,
q̄ d̄n̄ d̄nari ab alio.

Q. R. ego equan. Si p. e. q̄d̄ in diffria ad existendū
sit pura passiva: in diffria u. ad agendū q̄ activa.

Quod ino modo ē indiffrens, suam d̄narem ex p̄tate ab
alio. Quod an modo ē indiffrens sibi vel suadet
d̄narem.

Q. 3. 3. 10. Si quis sit n̄ d̄nans, ē
in potentia ē aliqd̄ aliud, neutrum d̄ni p̄t, q̄d̄ ē.

Q. 3. 3. 20. Conuersus in actu ino ē in potentia p̄paratus ad
quorundū q̄ d̄nandū quo seus uult ino liberam ē com-
pletam ad eligendū. in actu v. 2do. ē ipsa uel asen,
qua creatura se d̄nat in diuisibilibz p̄d̄ntem t̄d̄ ē seo, t̄na
a eā 2da.

Q. 3. 3. 30. Si quis sit in actu v. 2do uel
ipsa (satis d̄nans creatura seus) non d̄nare eligere
odiu v. g. q̄m ipsa creatura, falsus effert.

Q. 3. 3. 40. Ideo creatura de eligere adiu odiu

propter qm amorem sibi huius et unam eiq pphlet, qm ponit de
 bracon ad adiud, & em qm hunc eandem qd racionem ponere, qd
 R. qd quo mag. Quia ponit detragam ad adiud, et qm hoc
 dicitur a ad creatura inarent et exivit iud in medietate libertas
 creatura con. neq. et n. a huius modi nego mag. qd huius mag.
 qm ponit em hunc dicitur, et hoc dicitur a ad qm in arens
 et immediatam exivit iud libertas dicitur nego mag. et n. a con.
 mag. et nego qd qm.

q. d. eligere dicitur propter qm amoris, h. i. dicitur ad pphlet
 dicitur n. a dicitur ponere pphlet, dicitur a ponere aliam in arens
 qui est in medietate exivit iud libertas completa ad ponere
 aliam op. pphlet huius et unam eiq pphlet. qm am
 quomodo, n. ponit huius aliam, neq. a qm ponit in huius
 huius aliam in arens pphlet nostris, & dicitur braconem,
 p qm qm n. p. dicitur eligere, neq. qd dicitur dicitur ad pphlet aliam.

q. d. 370. qm quomodo iud creatura iud
 iud illa quomodo, nam si nollet quomodo, utiq. n. quomodo,
 p. n. iud nollet egredere ad nollet iud, ergo ponit em aliam
 in arens pphlet nostris.

R. qd quo arbor. Vult em illa quomodo. id. e. n.

impedit usum sua oipolia, quae sunt impedire con. artus,
De penis etiam actus proprie in nanciam et ut alio modo
artus et effectus.

Quod in hys ruber hbt volitiones novae, dicit volitio se
faciale et ornae.

INSTR. 6to. Si oipolia sui ita est parata, ut
ea se ab ara possit uti sine ad bonum sine ad malum ponendum,
et forma creatura, falsus effectus &.

R. Brubz mag. Voluntas orata possit ita uti pro
libita ad quicquid vellet querere fortaliter, et alio modo
ferua.

R. Rego gggam. Quod in oipolia sui parata ut
orata, hoc orit ex libero decreto sui, quo vult iam,
liberam servare id est. Nam si per libita hunc usum
impedire.

INSTR. 7mo. Si quoslibet sui in a pro uno d
firmat aneus, et ea una et eadem querunt fortaliter et con,
velit ad perveniendum eadem effectum, nec nec dicit pt.

R. Rego m. et duo querunt in fortaliter et con,
velit, h. e. ex decreto et ornae querendi ut orata ad oib.

R. Afferentia. Ipra e q. dicitur potius alius amoris
q. q. alius adij. q. sibi hu. et nare og. p. bles. Vnde qd
sit potius amor quam adij. soli creatura dicitur adij.
Sicut e og. paratus e. quare ad unum qm ad aliud.

Q. Quid sit. Quid sit. Quid sit. Quid sit. Quid sit.
R. E. eligere unum alium potius qm aliud cum dan. oio. spacie
et cum dan. interioris et exterioris.

Q. Quid sit. Quid sit. Quid sit. Quid sit. Quid sit.
R. Solutio. Solutio. Solutio. Solutio. Solutio.
q. solus unum p. alio eligere pot.

V. Hoc illos. Nota. In quibus specie
in numeris e. alius cum dan. nullo. Inter qos nunc dicitur
q. nisi solus unus. Si ergo in illa specie unum alium potius
ponit qm alium. V. G. alius amoris a potius qm alius
amoris B. p. oio. sibi, hoc sibi sibi dicitur pot.

Q. Quid sit. Quid sit. Quid sit. Quid sit. Quid sit.
R. Solutio. Solutio. Solutio. Solutio. Solutio.
q. solus unum p. alio eligere pot.

R. n. maj. Sicut sibi

R. Rego maj. Neg. a. Quis dicit, volo, ut creatura ponat
 aliam amorem a, quia videtur quod illa vult amorem, Quis vult
 creatura com parte ad amorem et odio habet hic et non possit
 sit Van alius amoris a, et alius odij a, et vero alius amoris
 B. C. et alius odij B. C. e. Quis bene intelligit
 quomodo Quis ita libere creatura dicit ad induendum, et
 quomodo creatura se soli daret libere vel ad ponendum amorem
 potius quam amorem odium.

Illis. Eadem de ut dicit ad speciem et ad
 induendum.

R. Respectu diversorum con. videtur nego.

Illis. Quis dicit ad induendum, induendum a speciem
 reale, et dicit ad speciem.

R. imo. Argatur a se in forma, dicit a sui generis, et
 dicit ad id quod a reale speciem.

R. etiam. Rego maj. induendum a speciem dicitur
 in specie.

R. etiam. Rego maj. dicit ad induendum, eligendo unum
 potius quam aliud in eadem specie con. nego. in diversa argo maj.
 p. h. maj. et p. h. nego. dicit ad speciem, et dicit ad

eadem eligendo unum potius qm aliud in eadem specie con mag;
in diversa nego mag. diverso spaci con. eadem spaci nego nego

Propositio 3ta.

Secretum quo Deus uel, concurrere uen
causis secundis non est con=
ditionatum v.

Prob¹. Supponit se ipud, qd n^o conditionatum.

Prob² art¹. si formaret; uolo quoniam ad amorem si petrus
amaret, d^o hoc diceret ad supponit se ipud, qd.

Prob³ n^o. Quando quis dicit uolo quoniam ad amorem
si petrus amaret, equaliter dicit, uolo quoniam si quoniam,
qd absurdum e, qd e.

Prob⁴ art². Deus n^o pot^{est} dicere si quis amat, qm agitur
dicit si quoniam ad amorem petri, qm n^o pot^{est} petrus amare
sine deo quoniam, in eo amor petri in actu d^o e ipud
deus quoniam; qd^o quis diceret uolo quoniam si quoniam.

Propositio 43a.

Hoc decretum non est determinatum ad unum solum actum, v.g. ad amorem.

Probatur.

Parte decreto dicitur ad amorem solum non potest verificari hoc oppositio. Dicitur quod potest eligere amorem sicut et odium, factum est, si non est liber, potest autem.

Prob. maj. sub hoc decreto non potest ponere odium, sed non est liber, sed non potest verificari hoc oppositio potest eligere amorem potest quia amorem odium.

Prob. artus. sub hoc decreto quod non est con placet ad hoc ponendum, quod non potest illud ponere.

Prob. artus. Dicitur non est con placet ad odium sicut decreto sicut quomodo de ad odium, aliquid non est huiusmodi decreto et ante alio decreto determinato ad amorem, p.

Et sic dicitur decretum hoc non habere libenter, quia non potest nisi quod ad suavitatem mediam, qua quod ab

Storno cognoscat, quod si uelit non ueretur, ueretur
posidere uel solui amorem.

Contra est imo. Si quis p. fuerit ad ueretur in p. ueretur
et naon libere petri, quia uidetur petrus libere in actu imo,
h. e. completur ad ueretur in p. ad amorem d. im. ad ad iud.

Unde sic arguatur. Vel uidetur petrus completur p.
deuotum ueretur ad ueretur. In ueretur ad ueretur, seu com.,
possibile un. duobus oppositis: si imo, ergo uidetur petrus
libere, h. e. p. imo completur ad duo opposita: si p.
deuotum ueretur ad ueretur. Ita in completur petrus ad ueretur, ita
ut possit ueretur hae p. petrus in hoc statu, in quo
uidetur libere p. imo potest ad duo opposita, et naon
habet in p. imo, quo p. imo ueretur libere p. imo. / nam h. e.
in p. imo ueretur, quae deuotum completur h. e. un. ueretur.

Si 2. etiam. Si ueretur ueretur p. imo. Si d. imo.
Si petrus in libere ueretur, ita quod ueretur completur ad
amorem et ad iud., p. imo amorem / h. e. in p. imo ueretur
petrus completur ad amorem et ad iud., quod d. imo completur
p. imo h. e. ad ueretur, quae p. imo deuotum ueretur h. e. ad ueretur.

esse ignorat a seo ante adae dicitur a libere creatura,
 Et id e libere creatura, nisi creatura non p[er]ta ad duo opposita,
 d[icitur] n[on] comple[ta] ad duo opposita, nisi p[er] dicitur dicitur, q[uo]d ut
 videtur negat anoris libere creatura, Ad idem creatura
 completa p[er] dicitur ad negat anoris, et ad oppositum
 huius negat.

Propositiō 5^a
 Secretum dei conuertiendi cum
 creaturis e absolute, n[on] tamen
 determinatur ad unum, d[icitur] ex
 se impossibile cum duobus
 Creaturis oppositis.

Huius p[ro]p[os]itiōis integritas p[er]dat[ur] a cogit[ur] sic n[on] dicitur,
 cuius r[ati]o n[on] e[st] certior s[ed] breuiter de notis.

res ista si n[on] potest
 ab se libere, tunc e[st] ab de
 sic q[uo]d p[er]ta et nota
 et notum e[st] p[er] d[icitur].

si u[ero] ab se libere potest
 creatur, sic n[on] p[er]ta
 tunc ista sic q[uo]d h[ec] res
 notum e[st] a se libere, et
 s[ed] q[uo]d i[st]a an p[er]ta.

Imo. Antea ad se dicitur libere et absolute
 positum cognoscat n[on] tamen q[uo]d e[st] p[er]ta, d[icitur] enim certum
 p[er]ta non breuiter seu hypothetice, alioq[ue] ignorat aliquid
 creatur, sic n[on] p[er]ta cognoscat q[uo]d in p[er]ta. H[ec] ac sic notum sic p[er]ta
 tunc ista sic q[uo]d h[ec] res notum e[st] a se libere, et
 s[ed] q[uo]d i[st]a an p[er]ta.

2do. Quos cognoscat hystoria phibem, se cognoscat
domine qd non ita hystoria, si ponere a parte rei cognoscat,
alioq operanti qd ponere hae. hystoria phibem, a phob res per,
dca vito i qd ignorat et in phibem in ignosendo refutorem
quid.

Secunde a phob sapienter libras gubernare cogit, nisi a
itro ad unum phob non a phob sine, subrad ex duabus portione cant.

3tio. In phibem hystoria in qua vultura galitanti
vltura libras, seu prout potero et completa ad duo opposita
qa alterutrum ex duobus exercitijs ponat et quingalud ita
hystoria i qd sui libras.

Co in vltura que vultura libras e completa ad duo, h.
e ad agendud et n agendud, l agit & n agit, si inud, q libras
agit, si qd hbt oia requisita ad n agendud, et a nullo vultura
ad hoc agendud. si n agit: libras n agit, si qd hbt oia
requisita ad agendud, et a nullo impedit, a ponendo id, qd n
ponit.

4do. Hae hystoria: Quomodo libras ad
ponit ad vultura q grad a / e phibem ab ois fultura.

gras interiori p
necesse

In hac hypothesi Librus est liber seu p^{re}sentis completus
ad p^{re}sentiam huius gratia et n^o q^uerit ad id, ut e de fide.
p^{ro} a gras interiori resorbi, q^u n^o n^ul^l ab p^{re}sentis ad p^{re}sentis,
ad id, q^u p^{ro} tertium un^o hac hypothesi si ponere, in falsib^le
q^uerit, et utru^m ex duobus exoritur libris Libri;
p^{ro} a gras interiori gratia et, et d^{is}cretus ad id; ubi iterum.

Prob^o. Librus ad p^{re}sentiam exil^l alio p^{ro} gratia et
et q^uerit ad id a p^{re}sentis, si in^o ergo libere, si p^{ro} p^{re}sentis
n^o q^uerit, q^u q^uerit libere q^uerit un^o illa hypothesi.

Si 2da. q^u an libere, si p^{ro} p^{re}sentis q^uerit, q^u d^{is}cretus
q^uerit un^o illa hypothesi, si ponere, ergo resorbi e, q^uerit
et utru^m ex duobus exoritur p^{ro} p^{re}sentis q^uerit un^o hypothesi
ida, si ponere.

6to. q^uerit effect^u h^uic id e, q^uerit un^o alio p^{ro} p^{re}sentis
q^uerit, q^u ab un^o hypothesi in qua p^{re}sentis exil^l ad p^{re}sentiam
p^{ro} gratia et, et utru^m ex duobus exoritur h^uic q^uerit p^{ro} p^{re}sentis.
ab un^o a se ponere n^o p^{ro} q^uerit h^uic id e, q^uerit un^o q^uerit,
h^uic v. g. p^{ro} p^{re}sentis.

Et prob^o e^o d^{is}cretus. Si q^uerit n^o effect^u nisi d^{is}cretus h^uic

et in d. rati. abud ex duobus exantipis oppositis quatuor
cum hypthri pssibi si ponere, imo quia n. plus effores qm
hos vna idem hypthri quod in pssit. 2to. libet cogit
ffera ad et quies ad un. aliqua ignorancia, qd idem in pssit.

3to. n. pssit in falliblr a optiore alud bonu liboru,
qia ut obtineat in falliblr alud bonu debet ff. effore, qd si
deh. lli auxiliu, se qd, lli qd, l. ha n. effores, effores n.
vna, qd si deh. lli auxiliu se qd, lli alud bonu, l. alius
vna pssibi un. illo, h. an. ut a fira in ordine ad obtinenda
in falliblr anud alud pro alio. 4to. Quia pssit
fatis favore optiori pndenti, qd qd pssit facturus est, si in
vna vna vna h. h. vna requisita ad duo opposita. qd
in pssit.

Et abet ergo Quia in d. p. r. aboi. d. rati. absolute
posito. Haec cogit. Si pssit qd actuali in hypthri, in qua
sit pssit non pssit et ex pssit ad anud et odium, ponet
anora et n. ponet odium, qm n. libet vna requisita ad illud
ponenda. Et haec cogit vna, pssit n. d. rati. seu pssit
qditione anora, et pssit in d. pssit vna.

Hoc decretum est imo. consentaneum iis libris
 qm complet ad duo opposita. 2do digna e qm no,
 bene gronosa liberta esse 2da. 3do n ponit caso modo
 quia plures ei cogit verba ab infallibilis eventus favori ex
 eius positione. 4to. De aliud decretum e in plura e
 locis libertam. 5to. Optime explicat qd sit graa efficax
 et qd do a locat libertam, et p qd differat a mera sufficiente.
 Graa n efficax de ea qd datur p decretum in plura. sicut
 infallibilis favori ex tali graa, qm in om ex ea fit
 sequi diffinitum. Sufficientis v. de ea qd datur p decretum
 in plura sicut graa a favori, qm in fit, capri si
 oratione vellet.
 6to. Explicat, qd do facti res en ngn futuras,
 & futuras s qd ditione verba p dione fit.

Solvantur obeliones.
 Obijit contra ultimam propositionem.

Obijit imo. si decretum fit a decretum
 ad unum e impossibile un duobis eventis oppositis factum
 esse. qd dicitur.

R. Inq. Si a comp. ad duobus acerbis op-
positis, quos tam uellet, odiū qm̄ amorem. falsū efficitur.

R. Soluo mag. tam uellet odiū qm̄ amorem, idē tam
completat orationē ad odiū qm̄ ad amorem. con. mag. idē,
tam hoc uellet ad odiū qm̄ ad amorem. nego. Inq. mag. falsū
efficitur. h. a. falsū ē. Quia tam hortari ad amorem qm̄ ad
odiū con. mag. falsū ē. Quia tam completat orationē tam
ad odiū qm̄ ad amorem. nego. mag. et efficitur.

Mag. Deus p̄ delectum suū nō uult nisi con.,
utilitate creaturam proximē con. p̄t ad ad duos actus ut
libere ponat unū, et aliud libere amittat. Aliud
con. hortari et inuoluntate ad bonū, nō uult an ad absterget
ad bonū. a. nō uult.

Inq. mag. Si quod nō uult delectare amorem
con., ponit aliqd delectare, qd nō uult delectare. De quo nō
delectare potest, qd nō uult delectare ponere, qd delectare
uult delectare amorem con.

R. Soluo mag. ponit delectare con. p̄t delectare,

quod si unum dicitur nego magis, ponit dicitur ex dicitur
aliis con. mag. Sup. mag. Quod nil ponit dicitur dicitur
pro, quod si unum dicitur con. mag. dicitur aliis nego magis Sup.

Quando itaque dicitur ponit unum creatura
dicitur dicitur v. g. ponit idem ex pro dicitur et
electione, et ex dicitur et electione creatura dicitur
dicitur ad con. ponit ad dicitur. Deinde in
suis factis dicitur dicitur ponit ad quod putat in dicitur
dicitur ex pro dicitur idem ponit.

Ans. Scto. Quod si ponit dicitur a dicitur
ad dicitur, ergo si ponit dicitur dicitur unum dicitur ponit
dicitur dicitur ex dicitur pro.

R. Prob. arto. Vel dicitur a dicitur ipse
efficitur, et obicitur et factur, nil horum dicitur pro, quod nullo
modo dicitur dicitur.

R. Nego magis. Et dicitur a dicitur dicitur efficitur, dicitur efficitur
quia dicitur efficitur a, et dicitur efficitur et dicitur dicitur. Sed
ad hoc a pro idem agere, h. am creatura efficitur requirit.

quia oblatio qd
habetur in capis, dicitur de
terminat ad id qd dicitur.

neq; in dicitur oblatio; dicitur n. oblatio a potestate eligendi,
quo nisi alia via dicitur ad agendum. si supra dicitur dicitur
oblatio canon ad episcopatum. vultura in id potestate potest
sola, qd dicitur nisi dicitur ad quendam.

Sed dicitur dicitur dicitur. dicitur n. dicitur, a non
alio n. eligente potestate eadem potestate effectum, et vult a potestate
oblatio si non alio, ut ab eo qd de dicitur dicitur potestate
sola non est hic effectus potestate, sola in vultura dicitur,
dicitur non potestate a non ab ipso sola nec potestate; quippe
qd sola potestate oblatio in vultura, et in vultura dicitur vultura
potestate vultura.

Incl. 3°. Creatura n. potestate dicitur,
qd agit prius qd dicitur. In agit prius qd dicitur neq;
agere potestate qd.

De dicitur neq;. Non potestate dicitur effectum, et
oblatio non qd agit prius non. neq;, dicitur neq; neq;
effra neq; dicitur dicitur.

Vide solutio in plenitudine supra.

Incl. 4°. Non potestate dicitur oblatio

huius daretur conpositio un duobus axonibus oppositis,
 qd. videtur.

R. Nego artus et ab igno. Quia ponendo daretur
 facti nulli casu ad ea in talibus circumstantiis prohibetur
 conpositio et ab ea patitur ad duo axonibus libere opposita;
 seu nulli creaturae nil deesse coram, qd. nequeunt ad suam
 libertatem exercendam, ita ut verificetur hoc p. porio: creatura
 ponit odium, d. h. l. oia neque ad illud ex necessitate.

Inst. 570. Quia si poneret daretur facti
 casu modo, d. hoc implicat, qd.

R. 570. mag. Si sui daretur ignoraret, an
 poneret duo sibi amor an, v. odium, qd. poneret illud casu modo.

R. Nego effugiam. Quia si quis in daretur hoc
 d. ignoraret, ignoraret in p. fuerit ad modum placentem o.
 daretur, eo qd. in tali, qd. daretur dicit: volo petro p. s. l. i.
 luto in talibus circumstantiis nil deesse coram, qd. nequeunt ad
 hoc, ut suam libertatem exerceat, videtur petrus positorem
 v. g. aporem.

R. Rego n. Et sic videtur quod dicitur in q. 1. in
absolute positam & conditionate, ex q. modo, q. oretura
in eis statu non potest esse. conditionate.

Siles. Quod n. potest videtur anorem petri in libro
irruentis futurum, qui videtur dicitur absolute
positum, & ex quibus in eis statu videtur dicitur ab-
solute positum, q. non videtur anorem petri.

R. Sub quo n. Non potest videtur anorem petri in
libro irruentis absolute futurum sine dicitur absolute
posito non n. conditionate futurum nego n. q. ubi
n. sub quo facti sunt. q. n. videtur anorem petri futurum
absolute sine dicitur absolute posito non n. q. q. q.
conditionate futurum nego q. q.

Quod eo modo dicitur positum dicitur, q. modo
res cognoscitur ea futura. si cognoscitur ea futura abso-
lute, positum q. dicitur dicitur absolute, si videtur
conditionate futurum, dicitur dicitur conditionate positum.

Siles. Si dicitur non potest esse unum duobus oppositis

in magis ponit animum quoniam actum, quod si illius dicitur nihil
ponit.

Q: Sed quo ergo. R: Nil ponit dependere a creatura
sive nisi creatura dicitur non esse, nisi sit si creatura dicitur
negatio esse.

Itaque non est necessitas ut in dicitur solius aliquid fiat
dicitur, sed sufficit si per illud eam ad ita non placet adeli-
gendum ac dicitur utrum, ut possit ponere utrum libet
ex his duobus.

Illud prius a dicitur in dicitur, quoniam aliquid
ponit a creatura, ergo a dicitur a creatura.

Q: Sed actus. prius a eam in dicitur, quoniam
ponit eam ad, sed dicitur eam ad ois actus creatura, ergo
prius a dicitur quoniam sit ad.

Q: Nego magis. Cuius vero eam in dicitur
nisi per suam actionem, ergo impossibile eam eam
dicitur ante quoniam sit ad, sicut in plurali per ad eam volentem
ante volentem.

Quores an exercitium libertatis seu
libertas in actu zdo sit intrinseca actui volitis
libera: h. e. an actus, qui oritur à potia libera
completa ad duo differat, p se et extra ab actu, qui
de necessarius, et q oritur ab eadem volite comp,
leta vta ad unum?

Huius questionis fiet satis p ppositioem sequentem.

Propositio sexta

Actus liber differt intrinse ab actu nocio.

Probatur. Quod p se e tale differt intrinse ab eo qd
p se n e tale, atq liber p se e liber, h. e. liber, et actus
nocio n e liber p se, id e liber, ergo differunt intrinse.

Probatur m. tmo. Concedunt actum nocio n e p
se liberum.

Probatur ergo. Actum liberum ce p se talen:
Ibid p se e tale, qd e ras, nec aliud sit et dicitur tale,

Actus liber e' r'ao p'p'te q'm r'ao de libera in actu edo,
q'o p'p'te e' r'ao.

Maior patet. q'm nil magis e' r'ao, q'm r'ao sua forma
p'p'te q'm aliud e', et de r'ao.

Prob' m'. R'ao libera n' p'p'te r'ao in actu
edo nisi p' suam actam, seu r'aoem suam formalem, q'o
ic'la r'ao e' r'ao uer' sit libera in actu edo, q'o si p'p'te
h'et in se r'aoem lib'ari, aliq' d' p'p'te acti d'ore.

Prob' artus. Nihil aliud op'ignari p't, u' r'ao aliud n'
et l' r'ao l' d'ore lam, l' p'p'te p'p'te d'actiue, et nil horat
d'ic' p't, q'm h'ae o'ia p'p'te uer' e' r'aoem lib'ari in actu
edo, q'o.

Prob' r'ao. Actus liber e' in r'ao r'aoem, et
n' r'aoem, ergo et liber.

Prob' r'ao. R'aoem in r'aoem et r'aoem, q'm o'ia
igit' op'ignari e' r'aoem e' r'aoem p'p'te singula in q' r'aoem e' r'aoem, h'ae
a r'aoem agente in r'aoem. In r'aoem e' r'aoem e' r'aoem
q'o e' r'aoem liber.

Q: Probatur arbitrio. Nihil deest ea ratio et causa
nisi indiffinita activa, et hinc non requiritur aliquid in numero alio
probatur, ergo.

Q: Probatur non. Indiffinita activa a potentia agendi est
agendi positio visus ad agendum propter se, et hinc potentia
non requiritur ad productionem actus, quod.

Q: Probatur non. ad productionem amoris d. g. nil potest
requiritur nisi potentia completa ad amandum, quod non requiritur
potentia ad amandum.

Q: Probatur arbitrio. ad productionem amoris non requiritur nihil
requiritur nisi potentia ad amandum. ad productionem amoris
liberi nego arbitrio. Probatur scilicet quod potentia ad amandum non
requiritur ad amorem novum non esse, ad amorem liberum
nego sequitur.

Probatur amor novus non requirit aliam potentiam, quod
potentiam ad amandum, et patet in Beatis novis secundum
an arbitrio, et amor liber, quod est electio unicus
potestas quod actio, requirit non aliam potentiam ad amandum, et hoc
est oppositum.

Principia itaq' amoris labori & etiam p'prie amoris
nuda sunt p'ba, & sunt p'ba quae in p'cedentibus h'c et nunc
p'prie inclinatioe volent in oppositum.

Sicut omnis alius liber & semper aliquotum difficilis
est volens idem p'ducendo resistit nolens trahentibus
in oppositum. Sicut volens bilans in tali &
tali gradu statuto pendet a duobus ponderibus sibi oppositis
resistentibus.

Insd. mo. Potia & amandi & influit in amorem,
ergo amor nil auget p'fectiori intra a potia & amandi,
ergo si amari abest, nulla h'c deest amori p'fectio intra.
Q. R' ego arbor. Quia potia & amandi labora, arborum
reale potia amandi, hoc an requirit, ergo et illa.

Nota hic obiter. Galubincus p'feriorum
abiq' removere, sicut a cal' p'cti et reale p'cti &
et nisi duo novae caudae rem relate ad quodam extra
s'p'antur; ita h'c potia amandi et potia & amandi
a eadem reale potia completa et ex p'fecta ad amorem
et in amorem, sicut ad aliam arborum incompleta ad amorem.

Ques. 2to. Potia n. cale faciendi n. influet in
calorem seu n. calefacit, qd a potia n. anandi n. influet
in amorem, seu n. amat.

R. R. ego assequar. Disp. e. qd calor n. sit actus
liber ne quens eam ex pedibus ad duo opposita, et scilicet
potia calefaciendi n. e. se potia n. calefaciendi: seu potia
con. p. naturalia affectus qm. p. dicit un. affectu qm. omnibus,
et hinc ne p. dicitur, ibi n. un. p. dicitur, qd con.,
p. dicitur et ne p. dicitur d. scilicet actus qd ponit potia libera

Ques. 3to. Nihil potia quoniam amor
g. hinc in p. dicitur ad ad odium aut ad alium actum
in un. p. dicitur un. amore, qd ibi p. dicitur n. influet
in amorem.

R. R. ego arbor. Omnia p. dicitur libera ad amorem
liberum, un. sint potia libera, specialiter ne quens n. colat
con. p. dicitur ad amorem, d. in odium aut alium actum
in un. p. dicitur un. amore.

Dices. In amorem e. ad amorem, qd amans

fficit diffe, aut alium alium ponere in eam ff. bla. in
 amore.

R. Rego amans. Ino p. se regit ut p. h. libere
 amans ff. al. f. amore, alioq. n. dicitur libere
 amore.

ff. ius. Cor audens e. ad an. bu. lesom, qd. an. bu. lesom
 ff. i. s. h. e. qd. a. p. o. i.

R. ff. qd. amans. Cor audens e. ad an. bu. lesom reus
 con. amans, libere nego amans: si n. an. bu. lesom n. ff. i. s. h. e.
 et ore: hoc ipso n. dicitur libere an. bu. lesom.

ff. n. s. l. ff. de. Quo obstat et l. s. n. i. s. e. in
 pedunt exortia al. i. i. n. p. i. e. n. t. ad illius exortiam
 Regula ad odium obstat et l. s. n. i. s. e. in p. d. i. a. l.
 exortiam amoris: qd. n. i. u. n. t. ad illius exortiam.

R. ff. qd. n. i. s. e. Regula molice ad odium impediunt
 exortiam amoris con. n. i. s. e. regula activa nego n. i. s. e. ff. qd. n. i. s. e.
 ff. de q. p. s. e. regula molice n. i. u. n. t. exortiam amoris con.
 equan, pre. p. i. t. a. activa nego ff. qd. n. i. s. e.

ff. qd. n. i. s. e. Molice ad odium impediunt qd. n. i. s. e. ff. qd. n. i. s. e.

R. Rego antea Cum Esparza et duo p[er]m. v. g. in fidei et in iustitia abiq[ue] auxiliis gratia sapientialis n[on] p[er] se sine gratia sapientialis in iustitia resistit.

Ergo inquis. Quod est id a sapientiale, ut pote quodammodo est q[ui]a iustitia sua gratia sapientialis.

R. Rego s[ecundum] p[er]m. p[er]m. a infra n[on]ale inq[ui]t. den auctor, q[ui]a a iustitia est, det n[on]is, q[ui]a p[er]m. iustitia auxiliis n[on]i n[on]ali et p[er] se iustitia resistit inspirari sapientiale p[er]m. sancti.

Propositio septima.
Non est possibilis omnia ip[s]o para libera.

Sensus Propositionis est. Libertatem n[on] p[er] se ex verari p[er] negatione o[mn]i o[mn]i actus, d[icitur] s[em]per p[er] actum in-
compossibilem cum eo, q[ui]a dicitur o[mn]imittore v. g. cum q[ui]s
omittit facere ponit aliquid actus, q[ui] e[st] inpossibilis cum
omissione faceri, v. g. ludis, l[icet] dormit, l[icet] ambulat, l[icet] aliud
facit.

Probatio. Omnis pro labora e exercitium nitale
polia nitale. Id n p duri exercitium nitale polia nitale
fieri aliqz acta qd n p duri omnis pro labora fieri di acta.

Quod est ista qd n. e exercitium positivum negotio.
negitue qd n. si dicit n. neg. qd n.

Contra est. Quod est qd n. dicit exercitium p. id qd n
e exercitium. e exercitium negitue n. exercitium.

Quod n. e exercitium positivum qd n. negitue neg. acta.

Contra est. Exercitium negitue e negas exercitium. e
dem e in nite negas exercitium. n. p duri inea qd n. exercitium.

Quod dicit n. Quod negas exercitium positivum
neg. e negas exercitium negitue neg. n. si dicit n.
neg. qd n.

Contra e. si n. alioqz haec est p. n. n. e. l. n.
alioqz ad qd n. p. duri fortiori. dicit n. g. p. n. p. n.
e. dicit n. n. n. e. conditio. n. si abijctis p. n. p. n.
n. h. n. dicit n. n. n. n. e. conditio.

Quod bo. e. n. dicit n. ad n. fortiori. p. n. p. n. n.

In hcl diuitias positas con. ogtuas nego. si positae
niger a hcl cordas pphunt con. ogtuas nego. Om
hae abs uide sint nemo a q n uideat. Eadem ta
pua defendi pbat, q aduersarij sua hclsi hant.

Prob 2do. Omnisqz illa est libera, qz auctore.
ergo a pape intro qz aliqd: id n e alia pape
intro, qz id a hcl papeum

Est hic iterum ali sua dicitur d san abs uide qz
aria.

Prob 3tio. Voluntas in actu 2do ex omnia
liberata, ut hbe aliqd qd n hcl in actu 1no. Don
nisiore puaa ois alia ion hclat in actu 1no, ergo
p eam n uide qz ion a in actu 2do.

Prob 4to. San omnibus libere oed abud
pba int an om ipso n uelle alio q n est libera: igit
l illam uis, l omnibus libere tison uolitione
n ioad, si n om ipso n uelle puaa hclpa gureta
est uen no libere: n edud aliq dard puaa
in infiniton, nam uba 2da om ipso n libere, ergo l

illam vis & illam omnino reale; et sic videtur cogere

Soluantur Objectiones.

Obijciunt imo. S. Thomas dicit. Sicut dicitur per
quod dicitur per se ipso a alijs in actu, ergo potest dari omnino ipso
absq[ue] in actu.

R. In quo actus. absq[ue] in actu dicitur et est bonum con-
absq[ue] in actu dicitur et individuale nego actus et esse.

Itaq[ue] dicitur Thomas nulli dari de modo per se in in co-
actus, et per se dicitur a talis, quod non potest generari cum omnino ipso
actus in potentia, sic V. G. dicitur per se a actus in actu, et
dicitur de bono, ergo dicitur actus facere et dicitur et
parentibus aut superioribus obsequi, per se.

Obijciunt etiam. Voluntas libera potest suscipere libere
omnem actum, ergo potest omnino ipso per se et libere.

R. Probatur actus. Cuius libere non recipitur ad
agendum, ergo potest suscipere omnem actum.

R. Sed quod actus. non recipitur ad agendum hoc potest
quoniam illud con. actus. non recipitur ad agendum hoc libere

rege artus. Non in plures de signa eadē liborā
 et eodem iohanni suam liborā in aequore hēgādo h
 nolendo n̄ agere. Agendo ponit actum; nolendo agere
 ponit no[n]itionē, q̄m aliter videt. sic hōc n̄ videt ut sit
 in alio loco n̄ in n̄ videt ut sit in hoc loco p̄ter q̄m illo.

¶ 1° 1° 1°. Vt p̄ter liborē anel n̄ a. opus, ut
 p̄ter reflexe velit amor; ergo ē p̄ter ut liborā agat,
 n̄ ē opus ut velit n̄ agere.

¶ 2° 1° 1°. Trans. art. nego agat. sic p̄ter q̄m enor
 p̄ se sit exortitū et vitale n̄ videt. et om̄ n̄ p̄ter pura
 seu n̄ aliter nihil ē: q̄m a p̄ter exortitū vitale n̄ videt.

¶ 3° 1° 1°. Ecto nego artus. D̄is n̄ aliter n̄ videt h̄m̄ et
 it̄us ē op̄tate supra se reflexivus; unde amor ab̄ti
 ē finit amor sui, sicut cogit ab̄ti ē se cogit sui.

¶ 4° 1° 1°. Ecto. Sicut den̄ elio actum d̄videt
 p̄ter se reflexore supra illud q̄ aliud actum, ergo
 q̄m n̄ n̄ reflexo, n̄ n̄ n̄ liborē ut p̄ter illam
 reflexivum.

R. Nego quoniam. Si enim de illis cogito, et illam in personam
non volo illam ponere, et hoc volens est actus; si enim
de illa non cogito, non mitto quoniam de a libere.

¶ 489. 3710. Qui aliquid amorem induit et
dicit, eo ipso quod potest elicere amorem in seipsum, ut patet
non mittit hanc inductionem; aliquid illam non mittit quod
actum incommensurabilem cum amore et gaudio, ergo a seipso
dicit potest non infirmitate potest quod actum incommensurabilem
cum actu, quod non mittitur.

R. Nego enim. Nam aliquid amoris non potest induci sicut
qualitates per se per additionem graduum ad gradum, et
sicut plures actus indivisibiles, adeoque per se a regis amoris
amoris. V. G. ut gaudio; et hoc ipso quod potest non infirmitate
potest non infirmitate amoris, ergo potest non potest ab eodem modo.

¶ 489. 4710. Qui amat libere potest non de se
potest si et si amore. Et hoc non mittit libere
sine actu, ergo.

R. Nego enim. Sed si de illis actibus non facis cogitationem
et non illos ponas.

n uel illos ponere: si n cogit at n on mittit libere.
q a ibi nuda libertas una ab ea ubi nulla cogit obli.

Obiectio 3° si n dat omnibus para
libera n dat libertas qbra ditionis, falsum qd qd

R: Probatur maj: libertas qbra ditionis a potia
agendi et n agendi positio ubi ad agendum pceptis,
n dabit illis potestas, qd ne libertas qbra ditionis.

R: Probatur maj: a potia agendi et n agendi aliqd detrahe
con. maj et n agendi no nego maj. q. n. n dabit
potia agendi et n agendi aliqd detrahe nego n. et n agendi
aliqd oio con. n. et nego qd con.

Mag iia libere qd n. g. ponere amorem n. g. detrahe
et idem n ponere: n qd in ead libere n ponere, seu onnithore
sine in actu incommensurabili n. g. nisi dicit, nolo ponere hunc
amorem, et nolo nanere in dispense, et nolo hoc eud qd amor
incommensurabilis est.

Probat. imo: si ualid res pio, libertas qbra ditionis n differt
a libertate qbra ditionis, falsum qd qd.

R: Probatur secunda maj: libertas qbra ditionis aut om uia duo
positiua, q n differt a libertate qbra ditionis.

Q. 1790. aut. est en uia duo positicia rae obedi nego aut
rae actuali cor. An. 1790.

Itaq libertas gtrahitur uerfah uia duo obedi gtrahie
opposita v. g. uia uoluntatem et uoluntatem: pauperem et diu
itiam, 2. Libertas v. gtrahitur i uia id est obedi, qd
filiu est uelle aut nolle. Item proposito aliq obedi, ut
uoluntas libera uia id est agere et n agere: agere in qd p uoluntatem
sua actum profertur, et p uoluntatem sua actum auferatur,
et n agere, id est nolle potere uelle ex illis actibus.

Art. 2. Potest Deus in pace uoluntatis, ut suspendat oed ois
actum, et deo in parte uoluntatis obedire, qd est sus pendat oed
ois actum.

R. Nego naq. qia uel Deus in parte uoluntatis, in pl nichi id
in potestate, qd nichi in potestate. Quidam qd modo obedi
libere nisi uolens: qd qd am uelle, potest actum.

Art. 3. Non est assignabilis uoluntas actus, qm uoluntas libera,
in potestate omnino, qd est qm omnino.

R. Art. 1790. qd est qm omnino uoluntas uoluntatis cor. uoluntas
nego. Nam sunt inter uoluntas libras, uoluntas uoluntatis
nisi in uoluntatis in se qd est uoluntas uoluntatis uoluntatis, ita en
uoluntas uoluntatis uoluntatis qd est nisi in uoluntatis, in se qd est
uoluntas uoluntatis uoluntatis. Item n uoluntas uoluntatis a uoluntatis
uoluntatis, qd est qd est pars uoluntatis uoluntatis, et uoluntatis
uoluntatis, et in aliq uoluntatis: si qd est libere uoluntatis uoluntatis
uoluntatis in uoluntatis.

B. Argumentum a feruor distributio ualeat. Etiam quod postea
 collationem in pugnari, nisi numero. si ualeat. fuit huiusmodi
 famelicis carentes, in oio uis. ualeat inquam, ualeat horum huius
 uis, h. e. nec inus nec e. duo p, ergo nec uota electio eius.
 hoc nota diligenter gra. Altheos p. d. eno. u. tra. e. u. h. i. f. e.
 fuit. 4. Ualeat p. de libera, in si uad. Etiam p. sil. ponere
 actum, q. p. h. u. e. om. n. i. t. t. o. r. e. p. a. r. e.

R. Probat actus. Suppono uolent anare p. duo uirtutibus,
 et ino. u. u. u. t. i. c. e. c. o. m. p. l. e. t. a. n. a. d. a. n. o. r. e. m. N. a. d. a. l. i. u. d. a. c. t. u. s.
 i. n. c. o. m. p. l. e. t. u. s. a. d. e. u. d. a. n. o. r. e. m. A. d. d. o. i. n. t. e. n. t. i. r. e. a. c. t. u. s. i. n. c. o. m. p. l. e. t. u. s.
 a. d. a. n. o. r. e. m. A. d. a. d. r. e. g. a. c. t. u. s. p. u. r. a. a. n. o. r. e. m. q. d. p. o. s. i. t. o. f. u. i. a. r. g. u. e. n. t. o. r. u. m.

Secundo uirtutibus, ut uolent in anare, q. p. h. u. e. om. n. i. t. t. o. r. e. p. u. r. e.
 Latet ergo. q. i. a. f. i. n. a. n. a. r. e. o. m. n. i. t. t. u. s. u. t. i. q. u. i. p. u. r. e. q. i. a. n. f. u. p. p. o. n. i. t. u. s.
 i. n. c. o. m. p. l. e. t. u. s. a. d. a. l. i. u. d. a. c. t. u. s. p. o. n. e. n. d. u. m. i. q. u. i. a. n. o. r. e. m.

Q. In hac hypothese uolent in anare libere, si p. h. u. e. om. n. i. t. t. o. r. e. p. u. r. e.
 supponit in ea completa ad oppositum.

Quis. p. h. u. e. om. n. i. t. t. o. r. e. p. u. r. e. i. n. a. n. a. r. e. e. s. t. p. o. n. e. n. d. u. m. i. n. c. o. m. p. l. e. t. u. s.
 u. t. p. a. l. e. t. e. x. d. u. b. i. s. o. p. p. o. s. i. t. u. s. a. n. o. r. e. m. q. d. p. o. s. i. t. u. s. o. p. p. o. s. i. t. u. s.

R. Nego maj. q. i. a. f. i. n. a. n. a. r. e. e. s. t. p. o. n. e. n. d. u. m. i. n. c. o. m. p. l. e. t. u. s.
 i. n. c. o. m. p. l. e. t. u. s. u. t. p. a. l. e. t. e. x. d. u. b. i. s.

fuit. uel no. Potest uolent p. p. o. n. i. n. o. t. i. u. m. a. n. a. r. e. m. Etiam
 u. t. a. b. s. t. i. n. e. n. d. i. p. u. r. e. a. d. a. n. o. r. e. m. q. d. p. o. n. e. n. d. u. m. i. n. c. o. m. p. l. e. t. u. s. a. d. a. n. o. r. e. m.

R. Noli uolent abstinere ab amore, et noli uolent nolere ab amore,
 I nolentia e. actus, q. d. abstinere ab amore p. nolentia amoris,
 q. d. nolentia actus est.